

On eren Roura, Sánchez Llibre i Gaspart quan ens limitaven la nostra selecció?

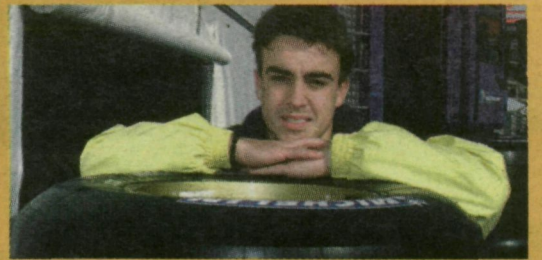


J.M. SOLÉ I SABATÉ
Historiador

EL 9

ESPORTIU DE CATALUNYA

0,50
EUROS



Fernando Alonso veu clar el futur a Renault

► FUTBOL ESPANYOL

L'Espanyol també vol ser capaç de guanyar a Vallecas

> DESPRÉS DE GUANYAR EL REAL MADRID, ELS ESPANYOLISTES ESPEREN ADAPTAR-SE A UN RIVAL MOLT DIFERENT I PODER SUMAR TRES PUNTS MÉS

► BÀSQUET

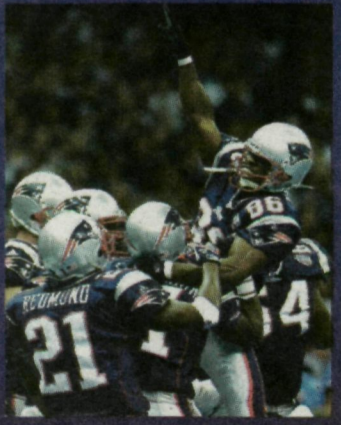
Gasol torna a ser triat el millor debutant del mes

► JOCS OLÍMPICS D'HIVERN

No hi haurà cap esportista català a Salt Lake City

► FUTBOL AMERICÀ

Els Patriots trenquen el pronòstic en la Super Bowl



BARÇA EL DIA ABANS DEL RETORN AL CAMP NOU

Temps per redimir-se



El Barça espera amb **tranquil·litat** la visita de la Real Sociedad, amb la **confiança** que una victòria contundent el **reconciliï** definitivament amb **l'afició**

EL PRESIDENT

➤ Joan Gaspart no presumeix pel 0-6 de dissabte i diu que a Tenerife l'equip només va fer el que havia de fer

L'OPOSICIÓ

➤ Lluís Bassat revela que continua sense plantejar-se fer oposició i lamenta que no hi hagi unitat

La plantilla vol reconciliar-se amb l'afició

➤ Els jugadors es conjuren per retornar la confiança al públic

➤ Tothom és conscient que el febrer és clau per les aspiracions de l'equip

➤ La crisi viatja cap a Madrid i el Barça espera retallar més diferència dimecres

➤ Després de la golejada a Tenerife, la calma va tornar ahir al Camp Nou

JOSEP M. PUIG
Barcelona

Caminar ahir per les instal·lacions del Camp Nou feia goig: tothom amb un somriure de pam i mig i amb més ganes de mai que retorni l'idil·li entre l'afició i la plantilla. Semblava que una pluja àcida, radioactiva i amb tots els productes de neteja inclosos hagués caigut aquest cap de setmana en forma de diluvi sobre Can Barça i que l'únic rastre que quedés de decepció es trobés només a dins mateix de les clavegueres del camp.

Mireu si hi havia ganes de xerxar ahir que quan els jugadors abandonaven les instal·lacions del coliseu blaugrana, l'himne del Barça sonava com mai pels altaveus de l'Estadi després que fa dos diumenges havia fet figa per donar la benvinguda a l'equip en el partit contra l'Osasuna. Potser va ser un presagi de la tarda que li esperava no només al soci sinó als jugadors. El Barça va perdre i la crisi es va accentuar. Ahir els encarregats de manteniment del Camp Nou s'hi van fer com mai per tenir l'himne a punt per tornar a encandilar un públic que aquest any porta a sobre més garrotades que alegries.

Però qui garanteix als aficio-



La plantilla del Barça no pot deixar escapar la victòria contra la Real Societat. / EFE.

nats que s'atansin dimecres a l'Estadi que els jugadors li oferiran un recital? Després de l'escàndol de l'hotel Hesperia, la plantilla va deixar clar que demostraria sobre el camp que el rumor era fals i si no recordo malament cap jugador va posar la cama en un partit que

l'Osasuna es va emportar per més perseverança. Ara toca als jugadors reconciliar-se amb l'afició amb un regal d'aquells que fan patxoca. No n'hi ha prou amb un ram de flors, ni amb un detall d'una botiga d'aquelles tan boniques. Els jugadors del Barça han d'afron-

tar el partit contra l'Osasuna amb esmòquing i demanar la mà a l'afició amb un anell de molts quirats. Ahir el president del FC Barcelona, Joan Gaspart, es va afegir a la festa i va deixar clar que l'equip amb aquest triomf no ha guanyat res. Per tant, el màxim dirigent

del Barça és per primer cop conscient del que es juga l'equip aquesta setmana i no vol distreure l'atenció d'un equip que sembla més concentrat que mai.

Torna la pilota. Patrick Kluyvert centrava totes les mirades i feia temps que esperava un dia com el d'ahir per tornar la pilota a la premsa després que el seu nom va ser un dels que més va sonar com a integrant de la farra madrilenya. L'holandès va ser demanat per tots els mitjans de comunicació, però Kluyvert es va negar a fer declaracions —una clara demostració que l'afer de l'hotel Hesperia passa factura— a la premsa catalana i no, per exemple, a altres mitjans com la cadena de televisió Canal+, en la seva versió holandesa. Kluyvert, un home que es mou com un peix dins l'aigua entre les polèmiques, va enviar una dedicatòria molt especial després de marcar quatre gols i va deixar clar que no es talla un pèl quan parla sobre la vida privada dels jugadors: «Dedico els gols a totes les dones de jugadors de futbol que després de tot el que s'està publicant han arribat a dubtar dels seus marits. Els gols van per elles, que han de llegir mentides sobre els seus marits.»

L'anàlisi dels jugadors

ENAMORAR L'AFICIÓ



Els jugadors del Barça han de tornar a conquerir els seguidors del Camp Nou després de la golejada de Tenerife.

«Hem de guanyar la confiança de l'afició»

Philip Cocu

«Després de tot el que va passar la setmana passada, no només fora del camp, crec que l'equip ha reaccionat molt bé a Tenerife i ara hem de guanyar la confiança de l'afició contra la Real Sociedad»

«Espero que dimecres vegem un bon partit i torni la germanor entre el públic i l'equip, que ara mateix ens fa molta falta»

LA IGUALTAT EN LA LLIGA



Després de la jornada de diumenge, la diferència entre el primer i el vuitè classificat a la lliga és de només cinc punts.

«Una ratxa de victòries és clau»

Philip Cocu

«La lliga està molt igualada i hi ha set o vuit equips amb aspiracions de guanyar el títol. La clau d'aquest campionat és agafar una bona ratxa de victòries per estar a dalt perquè quan perds baixes bastant»

«Els equips grans estan fallant bastant; per això és important ara que després d'un bon partit no tornem a caure en el parany de la derrota»

PRUDÈNCIA COM A LEMA



Tot i la golejada a l'Heliodoro Rodríguez, la plantilla del Barça no pot pensar que tot està fet i no han d'abaixar la guàrdia.

«Hem de ser més prudents que mai»

Xavi Hernández

«Feia diversos partits que a casa jugàvem bé, guanyàvem i tot semblava anar sobre rodes, però vam anar al camp del Rayo i vam perdre. Per això ara hem de ser més prudents que mai i pensar que només hem guanyat un partit, tres punts»

«Ara no podem abaixar la guàrdia i hem de jugar contra la Real Sociedad amb el màxim respecte»

EL MADRID ES DESINFLA



El Barça ha sumat més punts que el Real Madrid en aquest començament d'any en el campionat de lliga.

«Les coses canvien cada setmana»

Xavi Hernández

«D'una setmana a una altra canvien molt les coses i ja tornem a estar posats en la lluita pel títol»

«Quan guanyes un partit i de la forma que ho vam fer és molt positiu per l'equip i més després de saber que rivals directes a la lliga han perdut. Ara estem només a quatre punts del líder i espero que aquesta victòria sigui el nostre punt d'inflexió»

TROBAR LA REGULARITAT



El Barça ha estat incapaç de trobar una línia regular durant tota la temporada i aquest ha estat el seu gran mal.

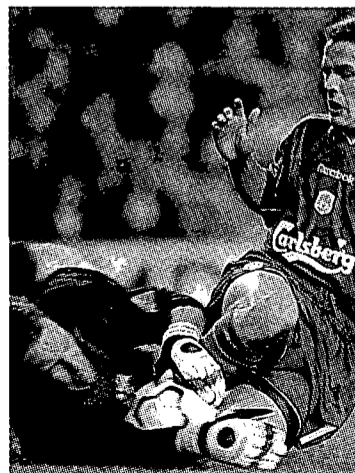
«S'han d'amarrar els punts de casa»

Pepe Reina

«Ens falta pressionar en els moments justos i aconseguir quatre o cinc victòries seguides. Ara estem trontollant cada dos per tres i hem d'aconseguir ser un equip sòlid i regular. Hem d'agafar una ratxa positiva d'un cop en aquesta lliga»

«Aquesta lliga està completament boja i ara hem de mirar d'amarrar tots els punts a casa»

EL FEBRER ÉS DECISIU



El Barcelona ha de respondre amb èxit a un calendari infernal aquest mes de febrer, en què torna la Champions.

«El que hem de fer és anar partit a partit»

Pepe Reina

«El mes de febrer ja veurem com va. Ara el que hem de fer és anar partit a partit i plantejar-nos la competició no com si fos un mes sol sinó com els partits que hi ha»

«Demà juguem contra la Real Sociedad, però després tenim el Mallorca i així successivament. Hem d'aconseguir els tres punts dimecres i després ja pensarem en el proper partit»

Gaspart és prudent i aplaca l'eufòria

► «A Tenerife només vam fer el que havíem de fer», diu el president del Barça

► Va tornar a demanar que les valoracions es facin només a final de temporada

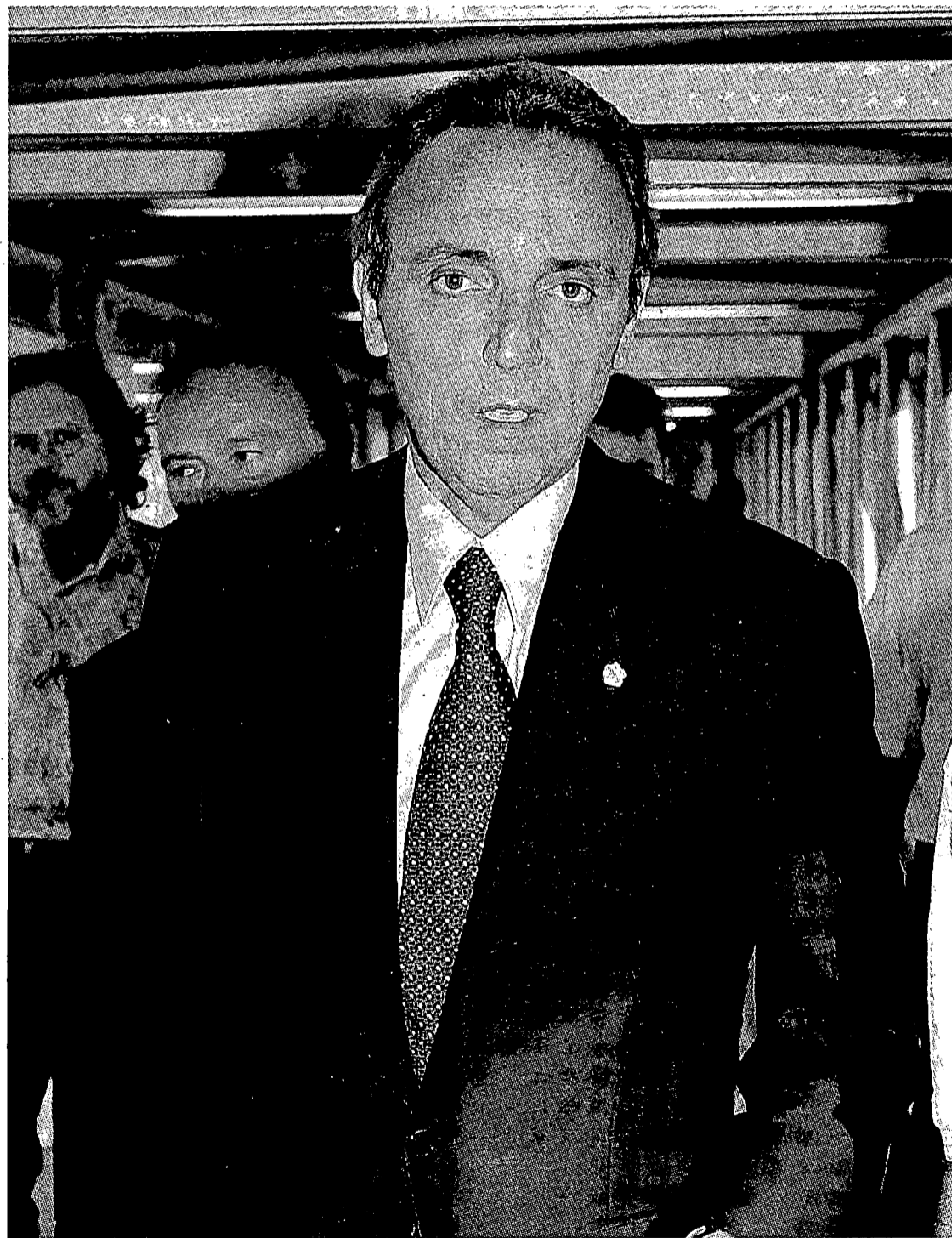
► Creu que «aquesta lliga no la guanyarà el menys dolent, sinó el més bo»

MIQUEL ROCA
Barcelona

Joan Gaspart no va voler treure pit pel 0-6 aconseguit dissabte a Tenerife i es va mostrar molt prudent respecte a la bona línia que pot haver recuperat l'equip de Carles Rexach. «Crec que el soci del Barça s'ha de sentir esperançat després del partit de dissabte, però a Tenerife l'única cosa que vam fer va ser sumar tres punts que estàvem obligats a guanyar», va dir el president blaugrana després de l'acte de lliurament d'insígnies als socis amb 25 anys d'antiguitat que cada dilluns fa el club a la zona presidencial de l'estadi.

Gaspart creu que el que més necessita l'equip ara és «tranquil·litat per continuar treballant i lluitant fins a final de temporada, que serà el moment de fer balanç». «Fins aleshores no es poden fer judicis definitius, perquè en una lliga tant igualada com aquesta cada partit és una vida», afegeix. Pel president del Barcelona, el motiu d'aquesta igualtat en el campionat és que el futbol espanyol ha canviat molt les últimes temporades: «Abans hi havia equips que sortien a mantenir la categoria, però ara tothom aspira a guanyar-ho tot. Els vint equips de primera fan un futbol excel·lent perquè tenen jugadors sensacionals.» Gaspart creu que tot això durà a un final de lliga en què «guanyarà el millor equip, no el menys dolent com ha passat els últims anys».

L'experiència de Rexach. En la repassada de l'actualitat blaugrana que va fer Gaspart, el president va voler sortir una vegada més en defensa de l'entrenador Carles Rexach. «Fa quaranta anys que camina per això del futbol i sap millor que



El president del Barcelona no creu que sigui l'hora de fer sonar campanes malgrat el 0-6 de Tenerife. / EFE

ningú que tot canvia d'un resultat a un altre. Té molt clar que cada partit és un món i sap que els moments dolents es capgiren i que els bons passen molt ràpidament», va dir el màxim dirigent blaugrana.

Preguntat pels incidents que van succeir al Camp Nou després de la derrota contra l'Osasuna, Gaspart va respondre que el club ha fet un seguiment per saber què va passar: «El més important de tot, però, és

evitar que això es repeteixi. Entenc que el dia de l'Osasuna la gent estava enfadada, però aquestes coses no poden passar al nostre estadi, que sempre s'ha destacat per ser un recinte amb un públic molt civilitzat.»

El president posa a l'equip els deures del mes de febrer

Malgrat la insistència del president a demanar que no es jutgin els resultats esportius fins a final de temporada, Joan Gaspart no va poder amagar ahir la transcendència que aquest mes de febrer tindrà en les «notes de fi de curs» que acabi treient el Barça. «El febrer serà un mes tremendament difícil. Afrontarem partits molt complicats a la lliga i tornarem a entrar en competició a Europa. De tota manera, això és el Barça», va dir Gaspart. El president blaugrana es va mostrar esperançat que «aquest febrer sigui el mes que ens col·loqui definitivament en la lluita pel cap de la classificació a la lliga i que ens classifiqui o ens deixi molt a prop dels quarts de final a la lliga de campions». Després d'haver iniciat el febrer amb l'espectacular victòria a Tenerife, els de Rexach jugaran dintre aquest mateix mes els partits de lliga contra la Real Sociedad, el Mallorca, el Deportivo de la Corunya i el València. Bascos i gallecs passaran pel Camp Nou, mentre que mallorquins i valencians rebran l'equip blaugrana als seus estadis de Son Moix i Mestalla. A la lliga de campions, el Barça afrontarà la doble confrontació amb el Roma, el dia 20 a l'estadi blaugrana i el 26 a l'olímpic de la capital italiana.

Emotiu adéu

➤ Les restes de Francesc Ventura van rebre sepultura ahir a la tarda a Granollers

➤ La família blaugrana, amb Gaspart al capdavant, molt afligida per la pèrdua

➤ Diverses personalitats, entre elles Villar i Urdangarín, acomiaden el vicepresident

EL 9

Barcelona

En un acte especialment sentit, van rebre ahir sepultura les restes mortals de Francesc Ventura. Va ser a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, la seva ciutat natal, on la família blaugrana va donar el seu últim adéu a un dels directius més estimats. Amb Joan Gaspart al capdavant, per Granollers van passar-hi la totalitat dels seus companys de junta, en una cerimònia especialment emocionant. A banda de Gaspart, entre els més afectats hi havia el president d'honor de l'àrea social, Nicolau Casaus, així com els vicepresidents Joan Castells i Àngel Fernández. Els dos tècnics del primer equip, Carles Rexach i José Ramón Alexanco, també van estar presents en el sepeli del directiu, que va morir sobtadament al seu domicili dissabte passat, a conseqüència d'un infart, quan li faltaven pocs dies per complir els 71 anys. El capità Sergi Barjuan i Gérard López —paisà de Ventura— van ser els representants de la plantilla blaugrana en un acte en què també va haver-hi una nombrosa presència de la secció d'handbol, que Ventura va presidir només d'arribar al club, l'any 1982, de la mà de l'expresident Josep Lluís Núñez. El tècnic de l'equip, Valero Ribera, i dos dels capitans, Enric Masip i David Barrufet, també van acostar-se fins a la capital del Vallès Oriental per donar el seu últim adéu a qui va ser el seu president. Els jugadors van estar acompanyats pel seu excompany Iñaki Urdangarín. El duc de Palma també va mostrar-se molt afectat per la mort d'una de les persones que més el va ajudar quan va arribar al Barcelona. Precisament havia estat Ventura qui havia recomanat el fitxatge del que després va esdevenir un dels jugadors més importants en l'àmbit estatal. Entre la resta d'assistents, també cal destacar la presència del president de la Federació Espanyola de Futbol, Àngel María Villar; del



! DESCANSI EN PAU A dalt, el fèretre amb les restes mortals del directiu Francesc Ventura. A baix a la dreta, Iñaki Urdangarín —hi va assistir amb Valero Ribera, David Barrufet i Enric Masip— molt afectat i al costat el president del Barça, Joan Gaspart, amb el president de la secció de bàsquet, Salvador Alemany. / RAMÓN GARRIGUES / EL 9 NOU

seu homòleg en la catalana, Jaume Roura; de l'expresident blaugrana Agustí Montal, i la del regidor d'Esports de l'Ajuntament de Barcelona, Albert Batlle.

Una nombrosa representa-

ció de les diferents penyes blaugrana també van assistir a la cerimònia. Ventura era una persona molt pròxima a les penyes, entre les quals tenia una gran estima i un gran respecte. El directiu —que no fa gaire va

acompanyar Josep Lluís Núñez en l'homenatge que se li va tributar a Còrdova— assistia cada dia als diferents actes organitzats per les penyes, i una bona mostra és que ahir mateix havia de presidir un acte que, ma-

lauradament, no es va arribar a celebrar. A la tarda, Joan Gaspart va destacar la figura de l'exvicepresident en l'acte d'entrega d'insígnies d'or que es va fer al Camp Nou. Descansa en pau, Francesc Ventura.

► El tímid italobrasiler Thiago Motta és el nou talent del planter blaugrana que vol fer ombra a Cocu

► Amb una esquerra endimoniada, el jove de 19 anys destaca per la seva tècnica i un xut potent

► Va arribar a Barcelona fa dos anys i mig després de ser descobert en un torneig internacional a França

De sang d'orxata

JOSEP M. PUIG
Barcelona

La seva tímidesa ens ofereix una mirada de xaval poruc, amb sang d'orxata i amb més respecte que eufòria pel que pot ser el seu salt a l'estrellat. És brasiler, però no ho sembla per moltes coses. No ha costat la carretada de milions que han valgut altres *cracks* i a més encara porta la granota d'obrer del Miniestadi, el seu primer destí. A més, amb el seu caràcter reservat, el descarta de ser el nou rei del carnaval de Sao Paulo, tot i que ahir va ser distingit com a membre d'honor de la festa del Cargol de Barcelona.

Thiago Motta va néixer a Sao Bernardo, una vila propera a Sao Paulo, però té el passaport italià, un dels seus grans trossos juntament amb la seva elegant esquerra. Motta, com molts noiets brasilers que no aixequen un pam i mig de terra, va endin-

sar-se en el món del futbol a través del futbol sala. Va ser a l'equip del Juventus, on va estar-hi entre els quatre i els sis anys. Allà és on va aprendre la seva tècnica envejable i on va néixer el seu geni. Al Brasil, el futbol sala és venerat i jo sempre em pregunto per què la meva mare, quan encara em feia pipí als bolquers, no em va apuntar a una escola de *futbito* brasilera. Potser no seria ningú, però com a mínim la tocaria i no com ara, que cada cop que xuto envio la meva unglia del dit gros a can Pistraus.

El jove del planter de 19 anys Thiago Motta ràpidament va fer el salt al futbol d'onze jugadors.

L'Ypiranga va ser el seu equip durant tres anys abans de recaure a l'equip que el donaria a conèixer al seu país, el Corinthians. Allà va viure l'època més brillant com a futbolista

de base i el seleccionador brasiler sub-16 el va convocar per a un torneig a l'Uruguai.

El salt qualitatiu. Tots els tècnics van quedar tan al·lucina-

nats, que l'entrenador de la sub-20 el va convocar per a un torneig internacional a Toló (França) —una ciutat on es concentren anualment els buscadors de joies futbolístiques— tot i tenir només setze anys. D'això fa dos anys i mig i el buscador de talents del Barça a França no va dubtar a demanar els seus serveis. Motta va ser fitxat així pel Barça gràcies a Serra Ferrer quan era al despatx i Van Gaal s'asseia a la banqueta. Després d'uns mesos sol per Barcelona, en què li va costar adaptar-se, l'arribada dels seus pares i el seu germà el van fer sentir com a casa i la seva progressió en el Barcelona B ha estat meteòrica. Motta va jugar a Tenerife després de fer un partit excel·lent a Lleida en la copa Catalunya amb el primer equip i després de marcar tres gols en l'últim partit que va disputar amb el Barça B.

Aurèola de «crack». Però aquesta pujada amb els déus no només ha estat en l'àmbit esportiu. Per posar un exemple del seu ascens, només un botó de mostra en l'apartat social. Abans del partit de Tenerife repartia el número del seu telèfon mòbil als periodistes com aquell noi adolescent que surt per primer dia de festa i no es talla un pèl a facilitar les seves dades personals com la marca de la colònia que utilitza el dissabte a la nit. Ahir Motta ja era un altre perquè havia entrat a l'esfera del primer equip i la seva relació amb l'entorn, tot i ser fluida, estava vigilada. Ara a Thiago Motta li espera el seu segon llarg camí, el de la confirmació. Ahir Philip Cocu ja va lloar la seva tasca en el partit de Tenerife i va semblar no tenir-les totes per jugar dimecres contra la Real Sociedad després de ser conscient que aquest any no és la temporada de l'holandès, que encara no ha vist porteria en tot el campionat de lliga.

El jove italobrasiler del planter Thiago Motta es va tornar a entrenar ahir al matí a la Masia amb el primer equip del FC Barcelona i espera seguir en el seu lloc en l'onze titular en detriment de Philip Cocu en el partit de demà contra la Real Sociedad de Sant Sebastià al Camp Nou. / MIKEL LABURU.



Un debut superb que mereix continuïtat

► Motta va jugar com un veterà en el seu debut a primera divisió

► Va tocar un total de 70 pilotes, el 85% de les quals les va jugar al primer toc

► El Barça va trobar en ell un especialista consumat en els llançaments de córner

ANGEL PONZ
Barcelona

Carles Rexach té un nou dilema sobre la taula. La prodigiosa actuació de Thiago Motta en el seu debut a primera divisió ha fet que el de la porteria (Reinà o Bonano), el del trident (Saviola sí o no) o el de l'esquema de joc (si tres centrals o dos) no sigui ara l'únic debat obert entorn de l'equip. Tothom coincideix que l'italobrasiler ha de tenir continuïtat demà contra la Real Sociedad, circumstància que obligaria a prescindir de Cocu (sancionat a Tenerife), que aquesta temporada no ha trobat el nivell de temporades anteriors. I és que malgrat la transcendència del partit, Motta es va moure per la gespa de l'Heliodoro com un autèntic veterà. Va tocar un total de 70 pilotes, 32 a la primera i 38 a la segona, de les quals el 85 per cent les va jugar al primer toc. Va fer tres passades de gol, va recuperar un total de quatre pilotes —només en va perdre una— i va cometre sis faltes. Unes estadístiques sorprenents per a un debutant, que es van complementar amb els llançaments de cantonada. El Barça —horrible fins ara en aquest aspecte— va tornar a crear perill des de la línia de córner, sobretot en els llançaments des de l'esquerra. Dels quatre que va picar el jugador del filial en la primera part —el segon va significar el 0-1 de Puyol—, tres van acabar rematats entre els tres pals. Va mostrar-se com un especialista consumat i va significar una referència en aquest aspecte del joc que el Barça no ha tingut en les 22 jornades anteriors. Motta, peça clau en l'exitosa temporada del filial, va guanyar-se al camp una continuïtat al camp que, malgrat tot, es preveu difícil.



Thiago Motta —en la imatge en un partit amb el filial— va tenir un debut esplèndid a Tenerife. / T. MULA.

Un filial de luxe que ha fet tornar l'espectacle al Mini

«Si vens per primer cop ja no te'n aniràs» és una de les frases que més va de boca en boca aquesta temporada pel Miniestadi. I és que la temporada excepcional que està fent el Barça B fa que cada cop tingui més adeptes. Quique Costas torna a liderar el projecte d'un filial que trepitja fort en la segona B. Diumenge contra un equip amb experiència com és la Gramenet, els companys de Motta van obtenir la cinquena victòria consecutiva. El contundent triomf (5-1) sumat als de Saragossa B (0-1), l'Osasuna (4-2), l'Osca (1-0) i Real Sociedad B (0-5) els permet encapçalar la classificació de segona B i convertir-los en un clar aspirant a jugar la lligueta a segona A. Motta (amb 4 gols) és el quart golejador d'un filial que enamora, per darrere de Nano (6), Roberto Trashorras (10) i un impressionant Haruna Babangida (16).

L'OPINIÓ ÀNGEL PONZ

Si volen no serà l'únic

Fa dos mesos, Rexach va enganyar-nos a tots quan va donar per fet que Iniesta, una altra de les joies del filial— seria titular a Montjuïc. Va convocar-lo, però no es va atrevir a donar les regnes de l'equip a un nen que la toca com els àngels. D'igual manera, si Gerard no s'hagués lesionat a l'últim entrenament, difícilment Motta hauria estat titular a Tenerife. I és que fa temps

que el Barça sembla que té el filial més d'aparador que un equip d'on treure membres. Debuts testimonials i després... ja els han vist prou. Li ha passat a Trashorras —va jugar la prèvia de la Champions—, Nano —van tornar-lo boig fa dos anys— i Jofre —va jugar uns minuts a Anoeta—. I és que si

algú es prenguésser seriosament el filial, serien més d'una i més de dues les vaques sagrades que patirien, fins i tot, per poder entrar en la llista. Diuen que les oportunitats s'han d'aprofitar —Motta podria utilitzar la llengua materna per dir-ho a Geovanni i Rochemback— però si us plau, que li'n donin una a Babangida. Ell tampoc acostuma a desapropiar-les.



Bassat revela que continua sense plantejar-se fer oposició

► Lamenta que la unitat directiva tan buscada per Gaspart «no existeixi»

► Critica la poca planificació en els equips de base i posa l'Ajax com a exemple a seguir

EL 9

Barcelona

Lluís Bassat, el rival de Joan Gaspart a les passades eleccions, continua mostrant-se conciliador envers tots els problemes que està tenint la directiva blaugrana: «L'únic que vull és que ho facin tan bé que d'aquí a tres anys no hagi de presentar-me. Això voldrà dir que el Barça és un club admirat, cosa que desitjo enormement», va explicar en el programa televisiu *L'entorn*, del 33. Bassat va explicar que continua tenint un programa alternatiu, però que com va dir quan va perdre les eleccions, la seva intenció no és fer oposició a l'actual junta: «El projecte el continuo tenint. A tots els nivells: esportiu, social... però reitero quan sigui el moment espero no haver de presentar-lo perquè això voldrà dir que les coses s'estan fent bé, cosa que no es pot dir ara.» En aquest sentit, va deixar entreveure que al seu rival a les urnes se li ha escapat de les mans la unitat en la mateixa junta: «Em consta que el senyor Gaspart ha volgut fer una unitat, però aquesta és fictícia perquè a data d'avui no ho ha pogut aconseguir.» Finalment, també va lamentar la poca planificació que té el club blaugrana en



Bassat —en una imatge d'arxiu— diu que continua tenint un projecte alternatiu, però que no pensa fer oposició. / EFE.

Lloveras continua per lliure

Gonçal Lloveras —el directiu que va protagonitzar l'incident amb Angel Fernández— continua adquirint protagonisme. Al migdia va parlar als micròfons d'Ona Catalana i a la tarda va participar en el programa «El Rondo» (La 2), on va evidenciar que continua anant per lliure. Lloveras creu que el contundent triomf no és suficient per fer esvaïr els dubtes sobre Rexach. Tot i admetre la millora —«sembla que el revulsiu que demanava ha vingut sense la necessitat d'aquest canvi»—, va afirmar: «Si tornem a perdre partits que s'han de guanyar sobre el paper, haurem de plantejar-nos seriosament el tema».

els equips de base i va posar com a exemple a seguir l'Ajax d'Amsterdam: «Em preocupa que en comptes de deu jugadors com Motta només en tinguem un. El que hem de fer és treballar amb gent jove a partir de quinze anys perquè puguin arribar algun dia al primer equip. Això és el que fa l'Ajax, i fins al moment tots els anys li està donant bons resultats», va explicar.

Cruyff no s'espanta del Centenario

EL 9

Barcelona

Sempre que Johan Cruyff parla, el barcelonisme calla i escolta. I l'exentrenador i exjugador del Barça va fer-ho ahir pels micròfons de Catalunya Ràdio per repassar l'actualitat del Barça després de la victòria a Tenerife i la derrota del Madrid amb l'Espanyol. L'holandès va deixar ben clar que ni abans el Barça havia perdut totes les possibilitats de guanyar la lliga, ni ara ja és campió: «Queda molta lliga per endavant, i els primers vuit equips

estan molt junts. Per tant, no hi ha res decidit.» L'holandès creu que aquesta temporada no hi ha cap dominador clar a primera divisió, ja que tots els equips «han perdut molts punts», inclosos el Madrid i el Barça. Cruyff va recordar que dels més de 70 punts possibles que s'han jugat fins ara, el líder només n'ha guanyat 40, els mateixos que el Madrid. Segons Cruyff, aquesta xifra de punts a aquestes altures de temporada és un balanç «pobre».

Johan Cruyff també va tenir temps per parlar del famós cen-

tenari del Real Madrid, que inunda els mitjans de comunicació aquests dies. Cruyff considera aquest fet «lògic» i no va criticar-lo, sinó que va recordar que fa dos anys «només es parlava del centenari del Barça». Per això Cruyff veu normal que aquest any es parli molt més dels èxits dels jugadors blancs, però va voler deixar ben clar que, segons ell, això no vol dir que el Madrid ja hagi guanyat les tres competicions en què està viu: la lliga, la copa i la copa de campions: «No està res decidit.»



Cruyff va dir-hi la seva. / EFE.

El brasiler Rivaldo continua amb molèsties al turmell

Barcelona. El davanter del FC Barcelona Rivaldo encara no està del tot bé. Va jugar infiltrat a Tenerife, però les molèsties al turmell persisteixen, fet que el van obligar a abandonar l'entrenament d'ahir al matí abans que acabés perquè pugui estar en bones condicions per al partit de dimecres que ve al Camp Nou contra la Real Sociedad. Rivaldo és un jugador clau per a la reacció del Barça tot i que dissabte passat va fer un dels partits més fluïxos d'aquesta temporada. / J.M.P.

El migcampista Luis Enrique es torna a entrenar amb normalitat

Barcelona. Luis Enrique va tornar ahir al matí a entrenar-se amb la resta dels seus companys. És per aquest motiu que es preveu que estigui a disposició de Carles Rexach els propers dies, després de recuperar-se d'una lesió muscular per la qual ha estat més de dos mesos de baixa. L'asturià serà un reforç important amb vista a un mes de febrer clau tant en la lliga com en la copa d'Europa. El migcampista no juga des del 20 de novembre passat, quan es va fer una doble ruptura fibril·lar. / J.M.P.

Francesco Coco diu a Itàlia que seria feliç si tornés al Milan

Milà. El lateral italià del Barça Francesco Coco va assegurar en el programa de televisió italià de la Itàlia 1 *Centrocampo* que li encantaria tornar al Milan. Tot i això, l'última paraula d'aquest assumpte el té el Barça, que pot fer servir la seva opció de compra del jugador abans del 31 de maig. Coco, que ha estat el primer italià que ha jugat amb el Barça, sembla que no posarà arrels en el club català després de les seves polèmiques. / EL 9

Cargols alegres

► La retallada de punts del Barça al Madrid va planar a la cargolada

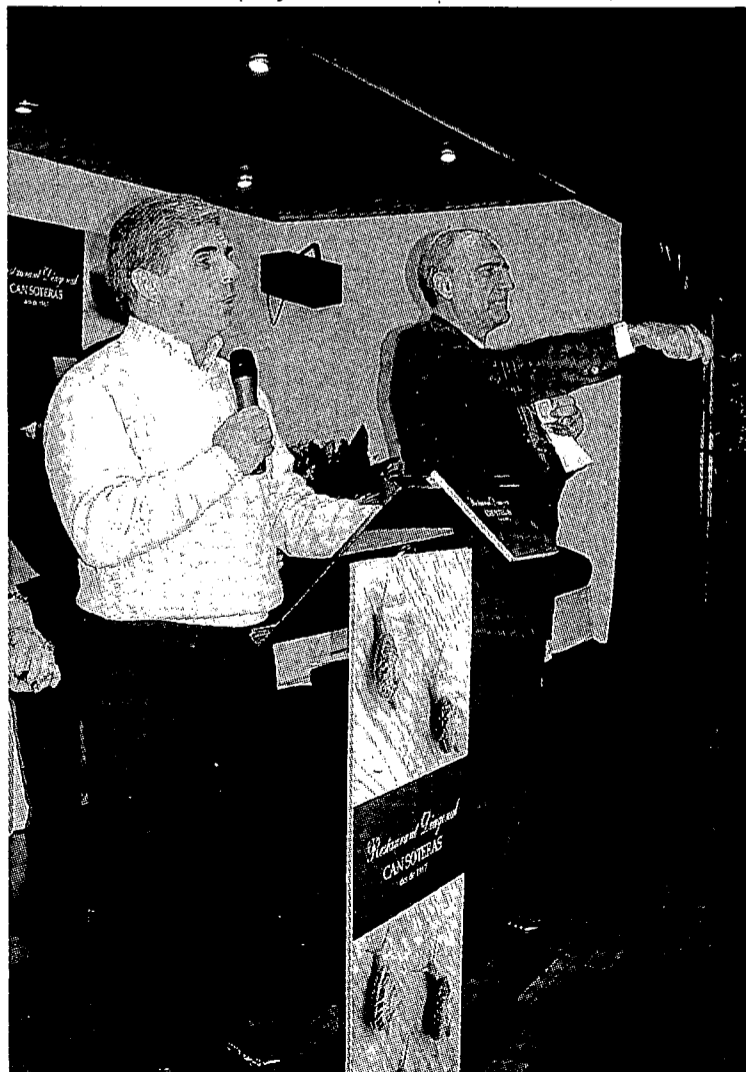
► Els joves Reina i Motta van representar el primer equip blaugrana

► Artistes i esportistes van compartir taula en una festa major d'edat



MIQUEL ROCA
Barcelona

Un any més, i ja en són divuit, un munt de personalitats dels mons artístic, periodístic i esportiu es van aplegar al restaurant Els Tres Molins d'Esplugues de Llobregat per participar de la tradicional cargolada. La festa, que té en el directiu blaugrana Josep Mussons un dels seus organitzadors, va començar rendint homenatge a la memòria de Joan Poch Soler, un dels primers impulsors de la cargolada desaparegut fa uns mesos. La seva figura va ser glosada pels periodistes Joan Armengol i Josep Maria Cadenabans que el comunicador i exfutbolista Pedro Ruiz fes un pregó tan enginyós com participatiu. L'actriu Paz Padilla va exercir de reina d'una festa que va celebrar la seva majoria d'edat fent membres d'honor una llarga llista de cares conegudes entre les quals hi havia els blaugrana Reina i Motta, els exfutbolistes Josep Maria Fusté i José Mari Bakero, la tennista Arantxa Sánchez Vicario, el jugador d'handbol Enric Masip i el president del Joventut de Badalona, Jordi Villacampa.



Amb Josep Mussons com a «alma mater» i Pedro Ruiz de pregoner, la cargolada va aplegar cares conegudes com les d'Arantxa, Masip o Fusté. / M. ROCA

El febrer ha començat bé per al Barça, amb una golejada que no només ha salvat el cap de l'entrenador que, diguin el que diguin ara, molts donaven per tallat sinó per la dosi de confiança que el 0-6 ha donat a una gran part de l'afició i al mateix equip. La golejada ha evitat una crisi que, d'haver-se obert, hauria comportat conseqüències incalculables i un distan-

ciament equip-afició que hauria pogut fer molt de mal al club. Els tres punts de Tenerife i, no ho oblidem, la victòria de l'Espanyol contra el Madrid ajuden a veure el que va passar a Vallecas i contra l'Osasuna com una cosa llunyana. I no

ha de ser així. El Barça ha desapropiat un calendari molt propici al gener que el podria haver portat al lideratge, i ara s'enfronta a un febrer terrible. Els homes de Rexach semblen haver après la lliçó, però serà demà, amb la seva actitud al

camp, que hauran de demostrar que és així. Caldrà córrer molt i jugar millor per desfer-se d'una Real que necessita puntuar com sigui. Després el calendari es complica, amb el Mallorca, el Dépor i el València i el doble enfrontament amb el Roma. El Barça no té marge per fallar i necessita el suport de la seva gent per superar amb nota un mes tan clau com temible.

EDITORIAL

Un altre mes clau

HO DIUEN
ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a.
08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: el9@el9.com

Estem d'enhorabona

Els catalans i culers de sentiment estem d'enhorabona... Perquè per fi tenim un diari esportiu en català. Perquè aquest diari sí que està demostrant dia a dia que és absolutament independent i diu les coses pel seu nom. Perquè dona l'oportunitat a grans periodistes, com per exemple Frederic Porta o Martí Perarnau, d'escriure el que pensen pensant el que escriuen, i no com d'altres que, suposo que per mantenir el lloc, ho han de fer sotmesos a no se sap quin disciplina de foscos interessos. No va bé sempre nedar i guardar la roba; per fer-ho s'ha de tenir l'habilitat de Manuel Fraga o J. Antoni Samaranch, i això no està a l'abast de tothom. Perquè està ajudant aquells que, en poder fer solament determinades crítiques en tertúlies de cafè, són tillats de derrotistes i, àdhuc, d'antibarcelonistes, quan el que intentem expressar és que pel fet de girar-s'hi d'esquena, els problemes no deixen de ser-ho. Perquè, fins ara, està demostrant que hi ha voluntat d'escriure el que tots volem llegir quan les coses van bé i el que alguns no volen llegir quan les coses van malament. Perquè, després de llegir el número 32, no es pot pensar —tant de bo— que aquesta línia informativa i de crítica constructiva —divulgar les veritats en una institució pública és sempre constructiu— hagi de canviar. Per tot això, gràcies a El 9. Tèniu l'èxit assegurat, però no us serà fàcil. Podreu aguantar-ho? / JOAN TARRÉS

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

El miracle de la resurrecció

Xarli Rexach resisteix i no serà mogut, i es pot convertir en un nou messi. Temps al temps, que diria la Concha Velasco. De fet, el primer dia va ressuscitar el Rayo, el segon dia va ressuscitar el Pamplona d'Osasuna, i el tercer dia es va ressuscitar ell mateix guanyant a Tenerife. Ara només falta el miracle de multiplicar els pans i els gols contra la Real Sociedad. A Rexach li queda la prova més difícil: caminar sobre les aigües tèrboles que encara corren pel club.

LA FLACA

El sobrenom del Flaco, per Menotti s'entén, va tornar a sonar aquest cap de setmana abans del partit contra el Tenerife. Xarli, molt segur, va tornar a denunciar que aquests rumors són «un flac favor a l'equip». Mentrestant, el Butano hauria ironitzat amb un «a perro flaco todo son

pulgas». En el viatge de retorn a Barcelona Àngel Fernández va prohibir les brometes de mal gust sobre Oliver i Hardy i va confiscar un parell de discos compactes de Jarabe de Palo.

SENSE ZIDANE

El Madrid esperava flors a Montjuïc i es va trobar dos cards. I és que no hi havia l'home que ha inventat el futbol, Zinedine Zidane. Perquè després diguin que el Madrid depèn del diví calb. Els creadors de la Triple Corona van tornar a casa amb la cua entre cames per manca de «testiculina», segons l'equip del Butano. I tots sabem de quin equip és. Els nostres amics no'entenen com podien perdre en un camp ple de madridistes, un «segundo Bernabeu», van arribar a dir. Els desitgem la mateixa sort al «primer Bernabeu».

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

Los otros Goya

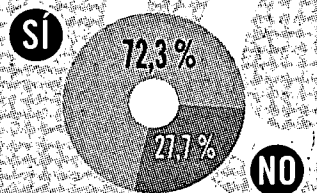
No vi el partido perquè estuve pendiente de los Goya, concretamente de la Kidman. La diosa australiana sí que estuvo en la capital. Ella quería ver los Goya, la dije que no se hiciera la loca, que abriera los ojos y que no tomara vainilla. La Kidman se unió a los fastos del Centenario, pero no os lo voy a contar. Soy un caballero. Y en Barcelona, había que escoger: teníamos que ceder un partido, perdemos con el Español y asín ganamos con vosotros. Que encima vamos a tener a Aznar en el palco.

LA BARRILA DE L'AVI

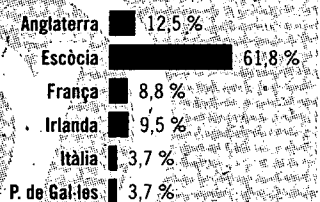


EL LECTOR digit@l

El Barça és capaç de guanyar la Lliga de Campions?



Qui és el favorit per guanyar el torneig Sis Nacions de rubí?



Votacions: www.el9.com

L'albatros

El Madrid porta la samarreta d'un blanc immaculat amb motiu del Centenari. Per a la Champions, però, estaria bé que hi

**DUTXA
FREDA**

tornessin a dur publicitat. Podrien posar-hi un albatros en agraïment al *pelotazo* d'Álvarez del Manzano o al madridisme confès d'Aznar. Seria la manera que a Europa també entenguessin el perquè de tanta prepotència. Aquí no ens calen pistes: tots ens coneixem. / AGUSTÍ DANÉS.

El sentit de la gesta del Figueres, més enllà de l'inqüestionable mèrit esportiu, rau en la capacitat per atraure l'atenció cap al futbol de persones que fins ara en vivien totalment al marge (i que, eliminat el Figueres, ja hi tornen a viure), gent que m'explica que dimecres passat, a la Corunya, els figuerencs van empatar «amb una jugada d'aquelles que posen la pilota a terra i xuten contra el porter sense que s'hi posi ningú més al davant». La proximitat deu ser l'únic factor capaç

DE RABONA

Lliga catalana de les estrelles, ara

d'estrelles en què el Tenerife o el Rayo no ens fan ni fred ni calor. Assolir el nivell de lligues com l'holandesa, posem per cas, costaria poc. I la por de no ser competitius a Europa no és cap excusa, tenint en compte que algun equip holandès ha guanyat més copes continentals que el Barça. / CARLES RIBERA

de captar nous aficionats, i aquest fet porta a plantejar si un campionat amb Barça, Espanyol, Figueres, Nàstic, Lleida, Palamós, etc. no acabaria sent tan emocionant com una lliga

[TRIBUNA COBERTA JOSEP MALDONADO]

Encara hi som a temps

Voldria començar agraint l'oportunitat de disposar d'una finestra per exposar les meves opinions sobre el món que més m'apassiona, com és el de l'esport, i molt més concretament sobre el futbol en general i, com a culer que sóc, el Barça en particular. Per tant aprofitaré la passió que sento i els coneixements que he pogut adquirir per donar el meu particular i subjectiu punt de vista sobre com està el Barça i sobre tot allò que es viu al voltant d'aquesta entitat la qual hem definit com a «més que un club».

I també no em puc estar de celebrar l'arribada d'aquest nou diari esportiu. Res més positiu que la gent a la qual li agrada l'esport, juntament amb l'oferta periodística que tenien fins ara, pugui tenir també l'oportunitat de rebre l'actualitat esportiva en la llengua que ens és pròpia, el català.

Quan vaig rebre l'encàrrec d'escriure del Barça i del seu món, vaig barrinar força estona, perquè en un primer moment em vaig adonar que si es vol parlar de tot el que envolta aquest club donaria per omplir tot el diari. Per tant calia prioritzar i, malgrat que ja han passat alguns dies, em voldria referir a les declaracions que algun dels nostres jugadors ha fet i que hem vist reflectides als mitjans de comunicació. I en particular em refereixo a la que va fer un jugador estimat, un home de la casa com és en Gerard.

Ja és trist que un carat com en Rivaldo, després d'haver estat uns quants anys a Catalunya, no s'adoni del que significa per a nosaltres que



Els nostres jugadors són espill dels joves, i han d'ajudar a la nostra autoestima. / EFE

digui que Brasil no pot jugar contra Catalunya. Afortunadament no li han fet cas. Però, particularment, encara em sobta més que un jugador català, un jugador apreciat per tota l'afició com és en Gerard caigui en el mateix parany.

Fóra bo que, de mica en mica, els nostres esportistes d'elit anessin aprofundint en el concepte de la necessitat que té Catalunya de les seves seleccions nacionals esportives. Ells, els nostres esportistes, són l'espill de molta gent, sobretot dels joves, i poden ajudar molt en aquesta

autoestima que Catalunya ha de tenir, com té qualsevol país, defensant conceptes com aquest.

També sobta sentir-li dir que disfruta veient jugar el Real Madrid i quan se sent això un es pregunta: Qui ha de fer disfrutar els culers? Sens dubte els jugadors. Per tant seria preferible dedicar-se a fer disfrutar l'afició pròpia que no fer declaracions com aquestes. I cal fer constar que, encara que en aquest cas hagi personalitzat les preocupacions dels culers en un sol jugador, aquest home ens consta l'estima

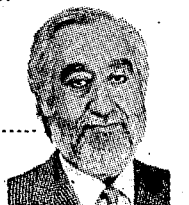
que sent pels colors blaugrana, cosa que ha demostrat a bastament, no només de paraula, sinó a l'hora de fitxar pel Barça renunciant a altres ofertes, ofertes de clubs que li oferien quantitats econòmiques molt superiors. Per tant, que una cosa vagi per l'altra i girem full a un moment desafortunat.

Però, pensant en veu alta, em pregunto, com crec que es pregunten la majoria dels culers: què passa amb el Barça? Què cal fer per arribar a la fórmula màgica que permeti jugar bé i guanyar? Al marge de la clara victòria de Tenerife, és lícit fer-nos aquestes preguntes. Hi ha gent que diu que el que cal és guanyar encara que es jugui malament. Jo no ho comparteixo i crec que després del temps que fa que patim al camp, que no veiem bon joc i que tampoc guanyem campionats cal un esforç de tothom per aixecar els ànims dels barcelonistes.

No podem mirar enrere, sabem que difícilment es podrà repetir un *dream team* com el que vàrem disfrutar, però el Barça ha d'anar als camps contraris a guanyar i, sobretot, ha de ser respectat i temut futbolísticament, cosa que ara no passa com s'ha demostrat amb equips que lluiten pel descens.

No hi ha fórmules màgiques, però és cert que, com tot a la vida, cal posar tota la carn a la graella i això és el que ara toca si no volem patir noves decepcions, veure el camp mig buit i els sentiments i les il·lusions defraudades.

Encara hi som a temps. Som-hi!



Regularitat

El centrecampista Àngel Morales ha tornat a reclamar «més regularitat per afrontar la recta final del campionat, en què ens hi juguem molt». Morales, que diumenge va completar una actuació notable, ha reconegut: «Sempre que hem guanyat un equip gran no hem estat capaços d'encadenar aquest triomf amb més resultats positius que ens han impedit enlairar-nos.»

**Palencia i els cargos**

Francisco Palencia i l'exdirector general Fernando Molinos van ser distingits ahir membres d'honor de la 18a Festa del Cargol que, apadrinada pel directiu del Barça Josep Mussons, aplega cada any jugadors i esportistes d'elit en un dinar de germanor.

Tres amb molèsties

Raül Tamudo, Albert Lopo i Toni Soldevilla són alguns dels damnificats per l'esforç de diumenge contra el Real Madrid. El defensa va rebre una fort cop als isquiotibials, Lopo té un cop al maluc i Soldevilla, un ull de bellut també a causa d'un cop.

Canvi de xip a Vallecas

► Sense temps per gaudir del triomf, els espera demà un Rayo que cotitza a l'alça

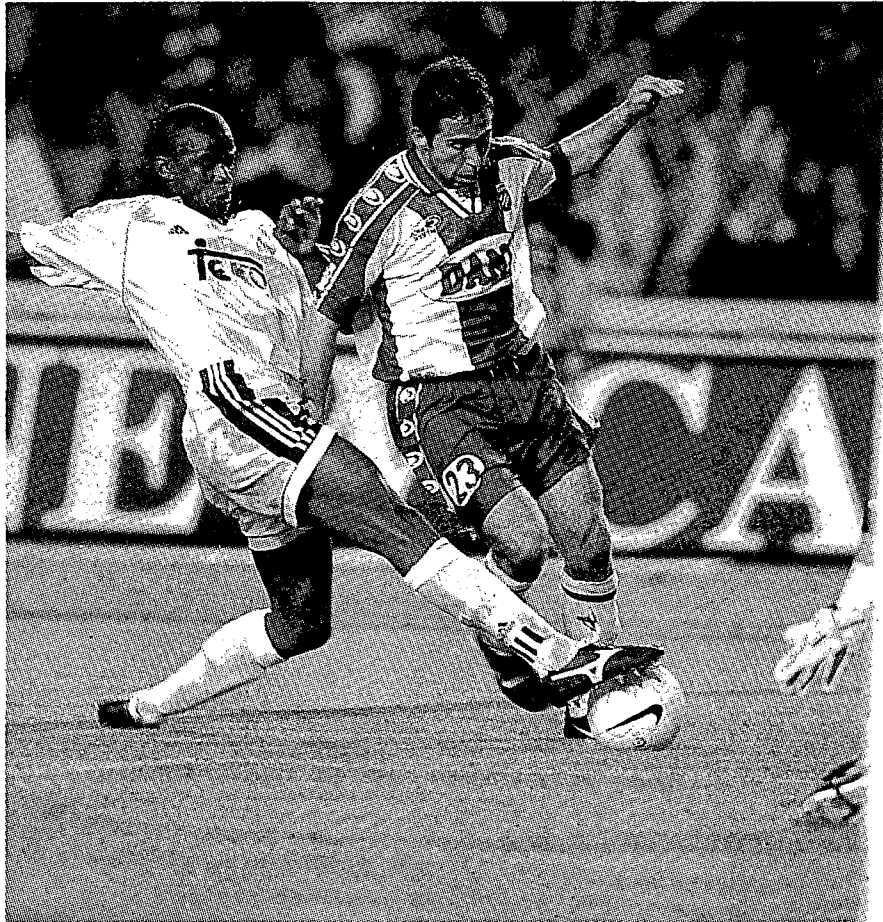
► Tamudo somia ser inclòs per Camacho a la llista de l'Espanya-Portugal

► De Lucas no creu que la renovació es tanqui pel bon partit contra el Real Madrid

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

Tamudo ho té clar. El futbol és de vegades tan ingrati que no et deixa temps per celebrar els triomfs importants. «És un dia molt feliç per a tots nosaltres, però ara cal oblidar el Madrid i pensar que tenim un altre compromís decisiu al camp del Rayo sense deixar-nos temps per pair la tranquil·litat que dóna guanyar tres punts contra un equip gran i fent un bon partit.» Tamudo es va adreçar als seguidors més dinàmics de l'Espanyol per dedicar-los un gol que per a ell és «especial perquè no havia marcat mai al Madrid i va significar el gol de la victòria, però ja se sap que els gols vénen a ratxes i jo personalment estic fent gols i tenint sort en aquest sentit». Tamudo espera poder superar els 11 gols de la temporada passada. «De moment vaig per bon camí i espero superar-los sense massa problemes». Del joc del seu equip contra el Madrid va destacar: «Tot va sortir rodó, sabíem que havíem de jugar molt concentrats i el que havíem de fer i es va complir tot fil per randa.»

Ara però, el Rayo reclama l'atenció dels espanyolistes. Demà a les nou juguen contra un rival directe que últimament està en ratxa i que ha canviat força des de l'arribada de Gregorio Manzano. Respecte al rival, Raül Tamudo opina que guanyar-los «serà més difícil que guanyar el Madrid perquè els punts són més importants per ells i perquè saben que si ens guanyen es posen a tres punts de nosaltres i ens col·locarien en la dinàmica negativa de sempre». Tot i ser im-



Raül Tamudo es va estrenar com a goleador contra el Madrid. / EFE

portants, Tamudo no canviaria els punts del Madrid pels tres del Rayo. «Els que ja he guanyat que no me'ls tregui ningú», va dir. El rival i el camp són els principals handicaps que es trobarà l'Espanyol al Teresa Rivero. «Al seu camp es fan forts i ens haurem d'acoblar al camp i al seu estil de joc per superar-los.»

Selecció. Divendres vinent farà pública el seleccionador estatal José Antonio Camacho la llista de convocats per al partit amistós que Espanya jugarà contra Portugal al Lluís Companys. Tamudo somia poder figurar en una convocatòria que

premiaria el seu tarannà a la lliga. Ahir, Camacho era a la llotja de Montjuïc i segur va prendre bona nota del joc del de Santa Coloma. Tamudo no es vol fer massa il·lusions, tot i que reconeix que «qualsevol futbolista somia la selecció». «En el meu cas les coses m'estan sortint bé i tot està més a prop, però si no hi vaig no passarà res», afirma.

Un altre dels jugadors destacats contra el Real Madrid, Quique de Lucas, va destacar un cop més el «magnífic ambient que es vivia a la graderia, que va ser una de les claus». Per De Lucas, el matiner 0-1 els va motivar extraordinàriament «i fins i tot ens va afavorir per re-

muntrar per primer cop a la lliga un marcador en contra». El seu gol i el magnífic partit que va completar no ha de ser per al jugador un factor que pugui afavorir les negociacions per la seva renovació. «No crec que canviïn les coses per un partit, jo jugaré igual de tranquil perquè els temes de la renovació ara queden en un segon pla». El davanter de l'Hospitalet no va voler avançar si el setembre vinent jugarà amb l'Espanyol. «Ja ho veurem», va dir als periodistes. Del partit contra el Rayo Vallecano va dir que no es podia perdre de cap manera: «Si guanyem el deixarem molt tocat.»

Iván Díaz i Català, novetats a la llista de convocats

El centrecampista Iván Díaz i el defensa David Català són les novetats de la convocatòria que va fer pública ahir Paco Flores: pel compromís de dimecres a Madrid, Iván Díaz torna a la convocatòria després de quedar-se fora des del partit contra el Betis i Català ho fa després de jugar contra l'Alavés a Vitòria i a casa contra el Mallorca. Han quedat fora de la llista Quique de Lucas i Ricardo Cavas per sanció. Repeteix convocatòria l'uruguaià Antonio Pacheco i Paulo Sousa segueix accelerant la seva recuperació per mirar d'estar a punt per al partit contra l'Osasuna a El Sadar del pròxim dia 17.

LA LLISTA

- 1 Mora
- 2 Argensó
- 3 Navas
- 4 Soldevilla
- 5 Lopo
- 6 Català
- 7 Rotchen
- 8 Fran
- 9 Àlex Fernández
- 10 Morales
- 11 Òscar
- 12 Iván Díaz
- 13 Roger
- 14 Pacheco
- 15 Palencia
- 16 Martín Posse
- 17 Tamudo
- 18 Aganzo

Un raig per a la ressaca

➤ Flores haurà de fer un treball de mentalització que no va haver de fer contra el Real Madrid

➤ El Rayo, el Valladolid i l'Osasuna, rivals a superar per trobar la tranquil·litat

➤ L'objectiu continua sent la permanència i la suficiència és ara un altre rival

➤ Ha recuperat sis llocs però encara és a només sis punts del descens

M.R.
Barcelona

Sense temps per pair la victòria contra el Real Madrid, l'Espanyol ja es veu obligat a pensar en el partit de demà dimecres al Teresa Rivero de Vallecas. En plena ressaca, els de Paco Flores hauran de tornar a fer els deures de la motivació, cosa que no calia fer davant els madrilenys perquè aquests es feien sols. Flores haurà d'invertir el poc temps que té a mentalitzar els seus jugadors i fer-los entendre que una derrota a Madrid esborraria el somriure que li ha quedat a molts periquitos a la cara. Hauria estat genial i alhora perillós estar tota la setmana lloant les meravelles del triomf de diumenge. Genial perquè en les últimes setmanes, només els moviments de fitxatges han eclipsat la publicació d'anàlisis de la delicada situació de l'equip. I perillós perquè la suficiència mai ha estat bona consellera per a ningú, i menys per a l'Espanyol. El Rayo, el Valladolid, l'Osasuna, aquesta sí que és la lliga de l'Espanyol. Els punts contra el Rayo tenen més valor real que els del Madrid, entre d'altres coses perquè és un rival directe a hores d'ara i el *goal-average* també hi compta. Vèncer el Valladolid i seguir en el camí positiu a El Sadar és el salt que l'Espanyol necessita tot aprofitant el trampolí del 2-1 de diumenge.

En aquesta fase decisiva de la lliga, l'Espanyol ha de reconciliar-se amb la regularitat, un



Michel (Rayo) i Martín Posse en un partit de la temporada passada. / EFE

dels principals enemics. Ara ja ha fet el més difícil: superar els tres grans, però li queda per fer allò que se li ha d'exigir: guanyar rivals directes. Si fa unes setmanes parlàvem d'indefiniició quant als objectius, la derrota a Sevilla va fer tocar de

peus a terra als espanyolistes. Després de superar amb justícia el líder l'objectiu continua sent el mateix: la permanència. Ni el salt important que ha fet a la classificació —ha passat del dissetè lloc a l'onzè— li permet respirar tranquil.

Quatre equips poden repetir la gesta de l'Espanyol

Cap equip a la lliga ha estat capaç de superar a casa els tres principals candidats al títol excepte l'Espanyol. Com a molt, només l'Alavés i el Rayo Vallecano ho han fet amb dos dels tres. Els de Mané van guanyar el Barça (2-0) i van donar la sorpresa a Riazor (0-1). El Rayo Vallecano va treure els colors al Barça i Dépor al seu camp amb un doble 2-1 que no els ha servit de gaire perquè han perdut contra l'Osasuna i el Vila-real. Cap d'aquests dos equips podrà treure a l'Espanyol aquest guardó perquè els dos ja han jugat a casa amb els tres grans. El València, el Betis, el Valladolid i l'Athletic són els únics que amenacen la gesta espanyolista. El València ja ha guanyat el Madrid i ha de rebre el Barça i el Dépor, el Betis està en la mateixa situació que els valencianistes, mentre que el Valladolid ha superat amb claredat els gallecs i han de rebre encara el Barça i el Real Madrid. L'Athletic ha guanyat el Barça i el Dépor a domicili i si venç el Madrid a casa igualarà l'Espanyol. M.R.

L'OPINIÓ MANEL RODRÍGUEZ

El triomf d'un murri David

Ja ho va dir Paco Flores minuts després que el seu equip va vèncer diumenge el Real Madrid: «L'única realitat és el 2-1.» Com si sabés que algú segrestaria una part del botí i del valor de la victòria. Per molt que l'asseveració sigui inqüestionable, sura en l'ambient un xiu-xiu desagradable. Que si el Madrid sense Zidane és menys Madrid, que si el cansament dels blancs va afavorir el triomf de l'Espanyol, en fi, un seguit d'arguments massa pobres per ser conclouents. Aquests aspectes, tot i tenir importància, no poden treure brillantor a un triomf treballat del primer a l'últim minut i amb

remuntada inclosa, i no amaguen la realitat: 2-1 i cap a Madrid amb al sarró buit. O és que el Madrid va regalar res? Potser el Madrid està en disposició de relaxar-se tal com està la lliga? No.

El triomf de l'Espanyol diumenge va ser el triomf d'un fill de Betlem, David, contra el filisteu Goliat. David va vèncer Goliat amb les seves armes: motivació i atreviment. I que jo recordi Goliat no es va rendir pas abans de començar el desafiament. Ans al contrari, Goliat és batut en digna batalla per un murri jovenet que s'havia d'espavilar si no volia que el gegant el fes miques.

Un cop dit això, és el moment de des-tacar la valentia de l'entrenador de l'Espanyol Paco Flores en el seu plantejament. Flores va ser coherent perquè va respondre amb un plantejament fins i tot agosarat la petició d'atreuiment que va fer als seus jugadors 24 hores abans de jugar-se el partit. «Espero que siguem tan descarats que això ens permeti guanyar el partit», va dir dissabte a l'avantmatx. I ho van ser. Tant, que durant molts minuts van dominar, van jugar amb sentit i fins i tot amb el 2-1 al marcador

als darrers minuts van tancar al Madrid a la seva àrea. Això demostra que Flores creu, combrega i lidera l'esperit del vestidor espanyolista, un cau on van tots a l'una. Consideracions externes al marge, és aquest tarannà el que actua d'aval de la confiança del president Dani Sánchez Llibre. Aquest és un equip parit i fet a mida de Paco Flores. I diumenge, els seus alumnes van donar-li la millor alegria que pot rebre un mestre: traslladar a la realitat allò que el professor dibuixa a la pissarra.



Amagriment intens

► El Madrid nota la poca fiabilitat dels suplents en l'entrada al mes més decisiu

► Els blancs perden el mànec de la lliga arran de les baixes de Zidane i Makelele

► El València recupera Baraja i torna a ser un aspirant amb presència

QUIM FERNÁNDEZ
Barcelona

El Real Madrid no sap guanyar si juga sense Zidane. A Montjuïc, com li va passar a La Romana, l'11 de novembre (2-1) en l'últim partit que havien perdut els blancs, l'absència de l'estrella francesa i la baixa de Claude Makelele van ser un last massa carregós. En aquell partit també va marcar Raúl —l'autor del gol contra l'Espanyol— i tot plegat, a l'Olimpic de Barcelona, el Madrid va coincidir amb bona part de les circumstàncies que va trobar a Saragossa i va haver de conviure una altra setmana amb la baixa de Hierro. L'absència del capità aniquila la capacitat madridista per crear joc des de la defensa. L'entrenador Vicente del Bosque ha trobat una alineació bàsica però la necessitat de fer jugar sempre els mateixos el colla perquè el cansament es concentra en els titulars i augmenta el perill de lesions. El Madrid es troba tan lluny d'ell mateix que a Montjuïc va semblar un equip vulgar i es va convèncer, una altra vegada, que no té suplents prou fiables. L'actuació de Flavio Conceição oferint una gamma inacabable d'errades serveix d'exemple.

Arribat el febrer es reprendrà la lliga deampions i el Madrid l'haurà de seguir amb un equip visiblement cansat que no és capaç d'acceptar la referència de Raúl quan no hi ha ningú més. Per estrany que sembli, és un altre complement que gira al voltant de Zidane i no sembla prou responsabilitzat, per la falta de costum, quan no té el francès al darrere. Figo travessa una baixa forma alarmant, Morientes ha desaparegut sense dir res i no hi ha cap altre jugador a la plantilla madridista que assegurí les mateixes particularitats futbolístiques, amb l'excepció de Guti.

Sense rotacions, el Madrid pateix un amagriment intens. Ara mateix fa tres setmanes que els blancs no guanyen en la lliga i



Luis Figo intenta atrapar la pilota pressionat per Casquero, en un partit de lliga. / EFE

va aconseguir l'última victòria a camp contrari a Tenerife (0-2) en 8 de desembre. El Celta li ha pres el mànec del campionat però ara està per veure si tindrà prou delit per aguantar a dalt de tot. De moment, la lliga s'endinsarà al mes de febrer amb un líder que només ha de disputar una competició. Igual com el València i l'Alavés, tercer i quart a un sol punt del primer i del Madrid que, malgrat tot, és segon amb els mateixos punts que el Celta.

El mes vinent serà un sedàs

pel pom de dalt de la lliga i una prova exacta per avaluar la resistència de les plantilles. Luis Aragonés, ara a l'Atlético de Madrid, defensa que la lliga es decideix en els últims cinc partits. El febrer serveix precisament per determinar quins equips hi arriben amb possibilitats. «Les competicions europees passaran factura a alguns equips però jo espero que a nosaltres no ens afecti», comentava Baraja, un jugador que ha impulsat el València des que va reaparèixer. Els valencianistes

són ara un aspirant amb presència igual com l'Alavés que, novament amb quatre canyes, és capaç de competir contra l'opulència madridista. Tot plegat, els cinc partits que es jugaran durant del febrer poden esbandir el capdavant de la lliga si la resposta d'equips com el Betis o l'Athletic —té tots els números per quedar-ne fora si es valoren les limitacions de la plantilla que gestiona l'entrenador Juup Heynckes— no s'adiu amb l'exigència de la competició.

Zidane, gairebé descartat per jugar a Valladolid

Zidane està gairebé descartat per jugar demà amb el Real Madrid al Nuevo Zorrilla de Valladolid. El migcampista francès, que havia demanat per jugar a l'olímpic de Montjuïc, no està recuperat de la lesió que va patir en un turmell durant la tornada de les semifinals de copa al Bernabeu. Sense Zidane el Madrid perilla i la classificació pot experimentar una situació insòlita. Els tres punts que separen el líder del vuitè classificat mantenen la lliga en un estat d'excitació permanent. Fins ara semblava que el Real Madrid s'havia de menjar el campionat d'una queixalada però si no s'espavila es pot trobar fora fins i tot de les posicions de competició europea. Si el Madrid perd demà a Valladolid el poden atrapar el València i l'Alavés o li poden passar al davant si un dels dos guanya el partit que juguen entre ells. Comptant una derrota madridista al Nuevo Zorrilla, la lliga podria arribar a l'extrem de tenir sis equips empatats a punts amb el líder. Aquesta possibilitat depèn d'una victòria del Deportivo sobre el Celta a Balaidos i d'un triomf del Betis a Las Palmas. La igualtat de la competició arribaria a un extrem de bogeria. Per darrere hi quedarien el Barcelona i l'Athletic, que s'acostarien a dos i tres punts, respectivament, si triomfen en els partits que tenen contra la Real Sociedad, al Camp Nou, i el Màlaga, a San Mamés.

EL BLUF



Flavio Conceição defrauda

El migcampista del Real Madrid va demostrar la seva incompetència per ser titular en un equip que lluita pel títol. Els 4.000 milions que va costar a l'equip madridista no s'han vist enlloc. L'exjugador del Deportivo és lent, no arrisca i no ajuda a robar pilotes.

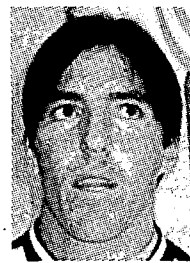
LA TRIPLE CORONA



Tamudo goleja els grans

El davanter de l'Espanyol Raúl Tamudo ha estat decisiu en la victòria del seu equip al Lluís Companys contra els tres equips més potents de la lliga. Tamudo va marcar el gol contra el Dépor (1-0), els dos contra el Barça (2-0) i un contra el Real Madrid (2-1).

LA LESIÓ



Berizzo, adéu a la temporada

La lesió del defensa argentí del Celta Eduardo Berizzo és l'únic punt trist en el bon moment que passa el líder. Berizzo ha estat operat del trencament del turmell esquerre i serà baixa per tot el que queda de lliga. Tampoc no podrà disputar el mundial del mes de maig.

LES FRASES

Miguel Ángel Lotina
ENTRENADOR DE L'OSASUNA

Ⓢ Aquesta lliga està així i el que no podem fer és tornar-nos bojos
[Després de l'empat del seu equip contra el Saragossa a El Sadar i de confirmar que és el pitjor de primera a casa]

Rafa Benítez
ENTRENADOR DEL VALÈNCIA

Ⓢ La tensió per guanyar és necessària i la pressió pot ser positiva, el que seria dolent és que tinguéssim ansietat
[Els aficionats valencianistes no devien pensar el mateix ahir en els últims minuts del partit contra l'Athletic]

Víctor Fernández
ENTRENADOR DEL CELTA

Ⓢ Deien que el Celta no resistiria la pressió, però ho hem fet, guanyant en un camp molt difícil
[Reivindicant la personalitat del seu equip]

Jabo Irueta
ENTRENADOR DEL DEPORTIVO

Ⓢ Ha estat un dia estrany. Hem jugat amb el camp sec i amb un fort vent
[Després de perdre a Riazor contra l'Alavés]

Vicente del Bosque
ENTRENADOR DEL REAL MADRID

Ⓢ No crec que ni mentalment ni físicament l'equip pugui posar excuses pel cansament
[Assumint la derrota]

Michel Salgado
JUGADOR DEL REAL MADRID

Ⓢ Sabíem que l'esforç de dijous ens passaria factura
[Buscant excuses a la derrota]

SUAR LA SAMARRETA
XAVI AGUADO

Rebel·lió dels modestos



L'Espanyol va derrotar el Madrid i va fer un favor a la lliga. / EFE

JUNTS, EN DOS GRUPS. Sembla que ja s'ha acabat definitivament el comentari preparat d'«aquest és un partit assequible». No hi ha, almenys aquest any, cap rival contra el qual ni els mateixos anomenats grans puguin relaxar-se un instant pensant que el dimecres següent tenen un partit important de copa o de Champions League. Mirant la classificació t'adones que del primer classificat (Celta) a l'últim (Tenerife) la separació és de només 18 punts, o sigui, els separen sis victòries. Però és cert que la lliga està bifurcada en dos grups ben diferenciats, just pel mig: els que lluiten per la lliga, la Champions i la UEFA estan separats només per 5 punts. Això fa que en tot aquest temps de competició ja hagin passat pel liderat sis equips, una cosa inèdita en la majoria de lligues europees. En l'altre grup, els últims deu equips no fan més que mirar cap a la part baixa de la taula, on cada vegada els equips que ja semblaven condemnats a baixar a segona divisió, com el Rayo Vallecano i la Real Sociedad, amb les últimes victòries no sols han aconseguit deixar de ser els cuers sinó que estan a un partit de sortir dels llocs de descens a segona divisió.

MERCAT HIVERNAL. El dia 31 de gener es va tancar el termini per inscriure noves incorporacions, que en uns casos arreglen els errors comesos a l'hora de fitxar a l'estiu i en altres (la majoria) l'únic que fan

és engrandir encara més els números vermells dels clubs i aporten poc per ser jugadors que surten rebotats d'altres equips on no jugaven gens. En aquest mercat hivernal han destacat dues incorporacions que han significat el retorn de dos ídols que anys enrere es van deixar seduir pel presumpte paradís de la lira i que han tornat avorrits d'un futbol educat per defensar i de tant en tant intentar arribar a la porteria contrària. Es tracta de Darko Kovacevic i Savo Milosevic, dos cracks que no van parar de fer gols en la lliga espanyola i que han hagut de tornar avorrits de xupar banqueta al país italià. Itàlia ha sigut i serà un devorador de davanters que hi arriben amb una gran targeta de presentació atrets pels suculets contractes (sempre nets d'impostos) que es paguen al calcio, però al poc temps s'adonen que per molts diners que cobrin no són feliços en el futbol d'aquest país. Només cal recordar els casos de Kluyvert, Ronaldo, Edmundo, Bergkamp i els dos esmentats, per no dir més casos de frustracions esportives. I ha estat arribar i tots dos a marcar un altre cop, a ser feliços jugant al futbol i, el que és més important, tant l'afició d'Anoeta com la de La Romareda ha tornat a l'estadi a veure els seus ídols, que en ambdós casos necessitaven sentir-se un altre cop importants en equips més modestos. Ja ho diu el refrany: val més ser cap d'arengada que cua de lluç.

Xavi Aguado.
Jugador del Saragossa



LES DADES

0 No hi va haver cap gol de llançament de penal en la jornada. Només se'n va assenyalar un i el jugador del Rayo Perargón el va fallar.

3 Els punts que separen el líder, el Real Madrid, i el sisè classificat, el Betis, que ocupa actualment l'últim lloc que dóna dret a jugar a Europa.

4 Els equips que han aconseguit marcar en els dotze partits que han disputat al seu camp fins ara. Aquest club el formen l'Espanyol, el Real Madrid, el Celta i el Màlaga.

6 Els gols d'estratègia que ha encaixat el Vila-real en les últimes jornades.

10 El Celta i el Màlaga tornen a compartir estadística. Són, amb una desena, els dos equips que més partits han empatat fins ara.

14 Els anys que fa que l'Athletic de Bilbao no guanya al camp del València. La temporada 87/88 l'equip basc s'hi va imposar per 1-2.

27 Els segons que va necessitar Raúl per marcar contra l'Espanyol.

100 Vicente del Bosque ha arribat al centenar de partits com a entrenador del primer equip del Real Madrid. L'Espanyol li va amargar la celebració.

300 Els partits oficials de lliga que ha jugat el porter navarrès Juan Carlos Unzué. En la seva trajectòria a primera ha jugat en l'Osasuna, el Barcelona, el Tenerife, el Sevilla i l'Oviedo.

Gust pel futbol en el derbi gallec

► El Celta, amb Mostovoi sancionat, estrena lideratge a Balaídos contra el Deportivo

► Irureta prepara canvis per compensar la derrota contra l'Alavés a Riazor

QUIM FERNÁNDEZ
Barcelona

El Celta disfruta el primer lloc de la lliga i posarà a prova la solidesa del futbol que proposa contra el Deportivo, en el derbi gallec més interessant de les últimes temporades. Per la manera com juga, el lideratge del Celta es pot atribuir al triomf d'un estil desenfadat, al bon gust pel futbol de l'entrenador Víctor Fernández i a la maduresa de Mostovoi. La proposta

futbolística del preparador cèltic serà la mateixa però el migcampista rus que li porta l'estendard, sancionat, haurà de veure el partit des de la graderia si no li retiren a última hora la targeta groga que li va fer complir un cycle de cinc amonestacions, dissabte passat, a

Son Moix. «Home, no és el mateix si juga a o no», admetia ahir Víctor Fernández referint-se a l'absència del rus. «Però estem en un gran moment —sentenciava— i veig els jugadors amb una confiança enorme. Estem disfrutant d'una posició que ens encanta. Que duri tan com sigui possible, si és fins al final del campionat, millor», reflexionava el preparador aragonès amb un posat d'ambició moderada.

El lideratge del Celta allibera la lliga de les especulacions defensives, li arriba en un moment que no havia disfrutat mai a primera divisió —havia estat segon en la jornada 23 de la temporada 1949/50— i solidifica l'aplicació de la senzillesa sobre la base del talent de jugadors com Karpin, Jesuli o

Mostovoi. El Celta reclamarà protagonisme contra un rival més aviat garrepa. El Depor arriba a Balaídos amb un bagatge lamentable a camp contrari —ha sumat 2 punts dels últims 24 que ha posat en joc—, amb la baixa de Djalminha i en plena crisi d'identitat per l'última derrota a casa. Ara queda per veure si el Celta serà capaç d'aguantar la pressió o si farà figa atemorit per la responsabilitat. En qualsevol cas no arriba carregat de partits en

excés i només ha de disputar una competició, a diferència del Deportivo, que es considera ben situat a la lliga de campions i, tot i l'estadística ridícula que presenta com a visitant, és quart i jugarà la final de la copa del Rei contra el Real Madrid.

Sense Djalminha el Depor serà un equip més ordenat, de l'estil que vol Irureta, però la disciplina, fins ara, no li ha servit per aferrar punts fora de Riazor i si no guanyen avui farà nou partits que no guanyen a camp contrari establiran la segona pitjor sèrie de resultats fora de casa de la seva història. Irureta ha preparat canvis en l'equip respecte del que va fer jugar dissabte passat perquè necessita que se li espavili el personal. L'entrenador basc té Djorovic i Helder a la infermeria i pensa en l'alineació de Naybet, Scaloni, Duscher, Valerón i Fran perquè li treguin les castanyes del foc i no sap si farà jugar Makaay o Diego Tristán, que treuen foc pels queixals cada vegada que han de seure a la banqueta.

El primer lloc del Celta allibera la lliga de les especulacions defensives i li arriba en un moment que no havia disfrutat mai a primera divisió



- SUPLENTS: Giovanela, Pinto (p), Juanfran, Yago, Doriva, Maurice, Edo.
- ENTRENADOR: Víctor Fernández.
- SANCIONATS: Mostovoi.
- LESIONATS: Berizzo.
- CLASSIFICACIÓ: 1r amb 40 punts.

LA FIGURA



Jesús Mora, Jesuli
(D'AVANTER)
24/1/78 Sevilla
2a temporada
2 gols temporada 2000/01

Sense Mostovoi, el Celta s'haurà de recolzar sobre Jesuli. El gol que va marcar a Mallorca quedarà com un exemple de definició a l'àrea.

JADES DEL CELTA

Partits guanyats	10
Partits empatats	10
Partits perduts	3
Gols marcats	42
Gols encaixats	25
Xuts ben dirigits	207
Xuts fora	148
Targetes grogues	84
Targetes vermelles	2

PRECEDENTS

TEMPORADA	COMPETICIÓ	PARTIT	RESULTAT
1996/97	Lliga	Celta - Deportivo	2-1
1997/98	Lliga	Celta - Deportivo	0-0
1998/99	Lliga	Celta - Deportivo	2-1
1999/00	Lliga	Celta - Deportivo	2-1
2000/01	Lliga	Celta - Deportivo	0-0

CLAUS DEL PARTIT

El Deportivo arriba de perdre a casa contra l'Alavés i corre perill de quedar despenjat si torna a caure. El Celta ho té tot a favor però juga sense Mostovoi i ha d'aguantar la pressió del liderat.

Balaídos 21.30 h Medina Cantalejo (andalús)



- SUPLENTS: Capdevila, Nuno (p), Donato, Sergio, Amavisca, Pandiani, Héctor, Naybet.
- ENTRENADOR: Javier Irureta.
- SANCIONATS: Cap.
- LESIONATS: Djorovic, Helder.
- CLASSIFICACIÓ: 4t amb 35 punts.

LA FIGURA



Diego Tristán
(D'AVANTER)
5/1/76 La Alpbay (Sevilla)
2a temporada
19 gols temporada 2000/01

Enmig de la mediocritat del Deportivo fora de casa, Diego Tristán hi apareix com un davanter que sovint viu a anys llum de l'equip.

DADES DEL DEPORTIVO

Partits guanyats	11
Partits empatats	4
Partits perduts	8
Gols marcats	35
Gols encaixats	30
Xuts ben dirigits	186
Xuts fora	128
Targetes grogues	52
Targetes vermelles	-

Acuña serà baixa dues setmanes per un trencament de fibres

Saragossa. El jugador paraguaià Toro Acuña, l'ànima del Saragossa al mig del camp, serà baixa les properes dues setmanes per un trencament de fibres a la cuixa dreta. El jugador es perdrà amb tota seguretat els partits d'aquesta setmana (dema) a casa contra el Tenerife; diumenge al camp de la Real) i el de la vinent (visita del Mallorca a la Romareda). Si la recuperació de la lesió no fos l'esperada, tampoc no aniria a la Corunya la jornada 27. Al principi de temporada el migcampista va ser baixa per una luxació d'espatlla; l'equip va patir / EL 9

LA JORNADA

1a DIVISIÓ

- Celta-Deportivo**
21:30 (avui) TV3
Medina Cantalejo
- Barcelona-Real Sociedad**
21:00 Pino Zamorano
- Valladolid-Real Madrid**
21:00 González Vázquez
- Las Palmas-Betis**
21:30 Fernández Marín
- Athletic-Málaga**
20:15 Esquinas Torres
- Alavés-València**
20:30 Puentes Leira
- Vila-real-Mallorca**
21:00 Mejuto González
- Saragossa-Tenerife**
21:00 Canal+ López Nieto
- Sevilla-Osasuna**
21:00 Téllez Sánchez
- Rayo-Espanyol**
21:00 Losantos Omar

2a DIVISIÓ

- Burgos-Racing**
20:45 Arcas Fiqueras
- Jàen-Extremadura**
21:00 Lizondo Cortés
- Eibar-Oviedo**
20:30 Bello Reboló
- Ferrol-Nàstic**
20:30 Cios Gómez
- Leganés-Ejido**
20:30 Martínez Terrén
- Llevant-Atlético**
21:30 (dema) Pérez Izquierdo
- Salamanca-Múrcia**
20:45 Valle Gil
- Recreativo-Elx**
20:45 Velasco Carballo
- Sporting-Còrdova**
20:45 Tristante Oliva
- Badajoz-Albacete**
20:00 Paradas Romero
- Numància-Xerez**
20:30 Ayaça Gámez

Edu torna després d'una grip

Si el comitè de competició no accepta la reclamació del Celta demanant que es retiri la cinquena targeta de Mostovoi, el brasiler Edu té tots els números per jugar a la banda esquerra de la mitjapunta. Edu torna a la convocatòria una setmana després de quedar-ne fora per una grip. «Vaig viure el derbi intensament a Riazor, a la primera volta. Hi ha una passió fora del comú que no sé si és comparable a la del meu país però que, per descomptat, és una cosa diferent», va explicar el davanter brasiler, que va ser l'autor del gol que va donar la victòria al seu equip en el derbi de la Corunya. En aquell partit, precisament, es va produir la lesió del defensa Manuel Pablo, que es va trencar la cama disputant una pilota amb el també brasiler Giovanela. Gustavo López, que encara té alguna possibilitat d'ocupar la banda esquerra de l'atac, va valorar el partit especulant sobre la distància de punts que establirien amb el Depor en cas de victòria. «Aquesta vegada sí que s'ajusta a la realitat que ens hi juguem més de tres punts.» «El Depor és encara un gran equip, amb experiència, que recupera un jugador de la importància de Naybet. Diuen que juga malament però és allà dalt amb possibilitats», hi va afegir el jugador argentí.

Saló Internacional del Futbol

planetfutbol®

Barcelona, 9-17 febrer 2002

Dia 9
Inauguració.
Barça-Madrid.
Partit de veterans
Futbol-Sala.

Dia 10
Catalunya-Euskadi.
Futbol-Platja.
Predator Cup Infantil.

Tots els dies
Cracks en directe.
Museu del Futbol.
Cinema i clinics.

Día 12
Espanya-Rússia.
Partit internacional
amistós Futbol-Sala.

Dia 13
Espanya-Portugal.
Partit internacional
amistós
Estadi de Montjuïc.

Dies 13 i 14
Congrés
Internacional de
Futbol Professional

**Això i tot el que et puguis imaginar
ho trobaràs en el Saló del Futbol.**

Dies 15, 16 i 17
IV Campionat d'Europa
de Seleccions Nacionals
de Futbol-Platja.

Tots els dies
Programes en directe
de Ràdio i Televisió.

Dies 16 i 17
Fox Kids Cup
Competició Infantil
de Futbol.
Participen més de 40 equips.

Día 17
Subhasta benèfica.
Més de 100 lots
internacionals.
Oberta a professionals
i aficionats.



El Vila-real no se sap defensar a pilota parada

➤ Els jugadors de Víctor Muñoz han rebut els sis últims gols en jugades d'estratègia

➤ L'equip de la Plana Baixa no pot cometre més badades demà contra el Mallorca

M. AYATS

Vila-real (Plana Baixa)

El Vila-real ha perdut el nord i els seus jugadors semblen immersos en un procés de regressió que els ha fet oblidar no només què s'ha de fer per marcar un gol sinó fins i tot com han de marcar els rivals en les jugades a pilota parada. Els equips contraris n'han dit bé, ja que els gols que ha encaixat el Vila-real en els quatre últims partits han arribat en aquest tipus d'accions. L'entrenador Víctor Muñoz, que ha perdut el crèdit que va aconseguir en l'arrencada de la lliga i ja és qüestionat per bona part dels aficionats, no s'explica per què el seu equip no resol satisfactòriament aquestes situacions: «Novament vam tornar a fallar en les accions d'estratègia contra la Real Sociedad. Ho vam assajar durant tota la setmana, però ens van tornar a sorprendre en dos llançaments de córner.» La plantilla també es mostra desconcertada i encaixar gols d'aquesta forma tan pueril fa mal a un grup de jugadors que no sembla que hagin acabat d'assumir la realitat. La seva lluita no serà per jugar a Europa o acabar a mitja taula, sinó per mantenir la categoria.

Víctor Muñoz haurà de treballar molt per evitar que de-



El Vila-real necessita recuperar la concentració per sortir dels darrers llocs. / EFE

Kresic repeteix convocatòria

L'entrenador del Mallorca, Sergio Kresic, ha repetit la convocatòria del partit contra el Celta per al matx de demà a El Madrigal. El tècnic croat, però, podria introduir alguns canvis respecte a l'equip que va perdre a Son Moix (0-1). El principal candidat a sortir de l'equip és Cristián Díaz a la banda esquerra i Ibagaza o Paunovic tenen tots els números per ocupar el lloc que deixi vacant. L'equip mallorquinista afronta aquest desplaçament amb l'objectiu de repetir el bon resultat que va treure en el darrer, al camp de l'Alavés, en què es va imposar per golejada. / EL 9

mà, en un partit vital contra el Mallorca, el seu equip torni a repetir les llacunes mentals. El conjunt de la Plana és setzè, a només quatre punts de la zona de descens, té només un punt d'avantatge sobre els mallorquinistes, que també arriben amb moltes exigències a aquest partit. Una altra badada dels seus jugadors podria costar-li la destitució a l'entrenador aragonès.

El Nàstic veu el futur amb una dosi extra d'optimisme

Tarragona. La victòria de diumenge contra l'Eibar ha tingut uns efectes balsàmics fins ara mai vistos en l'entorn grana, que veu el futur amb una dosi extra d'optimisme amb vista als proxims enfrontaments a Ferrol i contra el Leganés, al Nou Estadi. El conjunt grana té la possibilitat de sortir de la zona de descens per primer cop just en el moment que comença a buidar la infermeria. Manolo Herrero ja és a punt i podria tornar a la convocatòria mentre que Pinilla podria reaparèixer diumenge. / S.C.

El «Pipa» Gancedo es perdrà els tres propers partits

Pamplona. El davanter argentí de l'Osasuna Pipa Gancedo serà baixa segura almenys tres partits per una lesió al tendó del genoll dret. El jugador es va lesionar diumenge en el partit del Sadar contra el Saragossa. Serà una baixa important per a Lotina i per a un equip justet com és l'Osasuna, i més si veiem que els partits que es perdrà són contra el Sevilla, el Rayo i l'Espanyol, equips que juguen la seva lliga. El jugador ja s'havia notat punxades al genoll en l'últim entrenament abans del partit. / EL 9

Aragonés parla amb els jugadors després del 0-2 de dissabte

Madrid. El tècnic de l'Atlético de Madrid va fer un punt i a part amb els jugadors titulars del partit de dissabte contra el Leganés (derrota al Calderón, 0-2) per parlar i corregir les errades que l'entrenador blanc-i-vermell havia vist al camp. L'equip fa quatre jornades que no carbura com al principi i només ha aconseguit un empat i un triomf en quatre partits. Ara l'Atlético té el Xerez, segon classificat, a només 5 punts. / EL 9

Mel es carrega la culpa

EL 9

Santa Cruz de Tenerife

L'entrenador del Tenerife, Pepe Mel, va qualificar ahir d'«accident inexplicable» la golejada que va encaixar el seu equip contra el Barcelona, va admetre que l'equip havia tocat fons i va assumir tota la responsabilitat per l'últim lloc que ocupa en la lliga. «Els jugadors saben que aquesta és la seva professió i també saben que quan les coses no surten bé han de serrar les dents i tirar endavant, amb més força, si fa

falta. També espero que vegin que tinc il·lusió i dedicació a l'equip, perquè si jo no abaixo els braços ells tampoc no ho faran», reflexionava ahir el preparador del conjunt canari.

Mel no decidirà fins demà quina alineació farà sortir a jugar contra el Saragossa. No canviarà el sistema de joc, però farà canvis. En aquest sentit, ha deixat Xisco fora de la convocatòria i preveu alinear una defensa diferent en la qual només Lussenhof sembla tenir un lloc segur com a marcador de Milosevic, el davanter més peri-

llós del Saragossa, el pròxim rival dels canaris.

Arriba Mustafá El Tenerife va presentar ahir el seu últim fitxatge, el central argentí Javier Mustafá, de 21 anys i procedent del Rosario Central. El club va presentar el jugador, internacional sub-19 i sub-20, com una aposta de futur. El nou jugador del conjunt canari, que juga habitualment per la dreta, va expressar la seva confiança en la recuperació de l'equip després de caure golejat en l'última jornada.



Javier Mustafá

Reenganxats

El Juventus, el Liverpool i el Bayern agafen l'últim bitllet per lluitar pel títol La irregularitat dominant en les grans lligues europees els ha donat vida

M. AYATS
Barcelona

Al país dels cecs, el borni és el rei. Aquesta és l'única lectura que es pot fer després d'analitzar el miracle de la resurrecció del Barcelona, el Juventus, el Liverpool i el Bayern de Munic. Aquest equips semblaven defenestrats per guanyar les seves respectives lligues fa només un parell o tres de setmanes, però han aprofitat les badades i la poca contundència dels primers classificats per afrontar la fase crucial mantenint ferma la candidatura a la lluita pel títol.

Les quatre lligues grans d'Europa no es guanyaran per excés, sinó per defecte. Només això explica que un equip com ara el Bayern de Munic, que fa una setmana va acabar humiliat després de perdre per 5-1 al camp del Schalke i estava a vuit punts del primer classificat, el Bayer Leverkusen, hagi girat la truita. Tothom semblava donar per fet que el quadrienni triomfal d'Ottmar Hitzfeld —quatre lligues, una copa d'Europa i una d'intercontinental— acabaria en desastre, però diumenge l'equip va derrotar el Leverkusen, és a sis punts del nou líder, el Dortmund, i pressiona els capdavanters.

El Liverpool no ha parat de fer la goma en la Premier anglesa. Va dilapidar una avantatge considerable sobre el Manchester United (vuit punts), però la seva victòria de fa dues setmanes a Old Trafford i la seva golejada al Leeds (0-4) l'han situat a dos punts de l'equip d'Alex Ferguson. El cop d'efecte de diumenge a Elland Road podria ser important, ja que demostra al Manchester que no està disposat a concedir-li cap marge d'error. Els reds, però, hauran de mantenir el seu joc dintre d'un marge raonable de fiabilitat perquè el Newcastle, tercer classificat, amb els mateixos punts que els d'Anfield Road, també estan esperant la seva ensopgada.

El Juventus ha demostrat amb la seva trajectòria més recent que encadenar una bona ratxa



Thuram —a la foto contra el Lecce— personifica la fortalesa del Juventus. / EFE.

té uns efectes devastadors sobre els rivals inconstants, insegurs i que prenen el mínim risc ofensiu, com ara el Roma —el líder— i l'Inter, que és tercer i que, com el conjunt de Torí, es troba a un punt del conjunt romanista. No és que l'equip que entrena Marcello Lippi ofereixi gaire més —la sèrie A italiana va fer un procés de depersonalització i vulgarització dels equips grans irreversible—, però n'ha fet prou guanyant sis partits consecutius per posar la por al cos de tothom. Perquè en lloc de mirar la carretera, tothom mira pel retrovisor esperant que a l'altre li falli el cotxe.

Sporting de Jardel

Tenir un bon golejadador, d'aquells que la claven des d'on sigui i com sigui ho és tot en èpoques de taticisme i misèria futbolística com els que vivim. Si no que li ho expliquin a l'Sporting de Lisboa, el líder de la lliga portuguesa, que si acaba guanyant el títol haurà de fer un monument al brasiler Mario Jardel. El davanter ha marcat 28 gols en 18 partits, set més que la resta dels seus companys en 21 partits. Jardel, que encapçala la classificació de la Bota d'Or, que reconeix el millor golejadador europeu, té dotze gols d'avantatge sobre el segon màxim realitzador portuguès, i confia que el seu prolífic estat de gràcia el converteixi en el davanter centre del Brasil en el mundial. / M.A.

Baggio, intervingut del genoll, es perdrà el proper mundial

Roma. El davanter del Brescia Roberto Baggio es perdrà tot el que queda de temporada i la possibilitat d'anar al proper mundial. El jugador es va lesionar al genoll esquerre dimecres passat, en el partit de copa contra el Parma —només va estar 13 minuts al terreny de joc—. Aquesta última jornada de la lliga italiana (el Brescia va perdre a casa 1-4, precisament contra el Parma) Baggio ja no va jugar i ahir va anar a fer-se un reconeixement en què se li va diagnosticar un trencament del lligament creuat anterior. Baggio va ser intervingut de seguida (per ordre del jugador) i serà baixa, en el millor dels casos, fins d'aquí a tres mesos i mig. El Brescia, sense ell ni Guardiola, ja és en zona de descens. / EL 9

Comença la copa Libertadores amb crisi econòmica

Buenos Aires. La 43a copa Libertadores s'inicia avui, atrapada en la greu crisi econòmica que afecta la zona. La competició tindrà una reducció en premis d'un 30% respecte a la darrera edició i repartirà 29 milions de dòlars, i no els 41 de l'any passat. Tot i ser la competició que serveix a molts clubs per fer quadrar els seus pressupostos, enguany difícilment ho serà. El president de la Confederació Sud-americana de Futbol (CSF) ha deixat clar que, tot i el superàvit de la competició, «cal ser prudents». Els inversors retiren els diners i el futbol, com l'economia, està en recessió. 32 equips —dels quals cinc de novells—, però, inicien avui el joc. / EL 9



El Camerun i el Senegal, semifinalistes de la CAN

Bamako (Mali). El Camerun i el Senegal van aconseguir ahir l'accés a les semifinals de la copa d'Àfrica, en les quals s'enfrontaran dijous a Mali i Nigèria, respectivament. La selecció camerunesa es va classificar en derrotar Egipte (1-0) gràcies a un gol del davanter del Parma Patrick Mboma —a la foto—, que va rematar de cap un córner llançat pel madridista Geremi. En l'altre partit de quarts de final, el Senegal va derrotar el Congo (2-0), amb gols de Salif Diao i Elhadji Diouf. Aquest segon va ser en fora de joc i va encrespalar l'equip congolès, que va protestar molt l'actuació de l'àrbitre, ja que aquest no va estar encertat i els va perjudicar. / EL 9

El somni trencat

➤ La lliga de futbol dels Estats Units no triomfa després de sis anys de vida

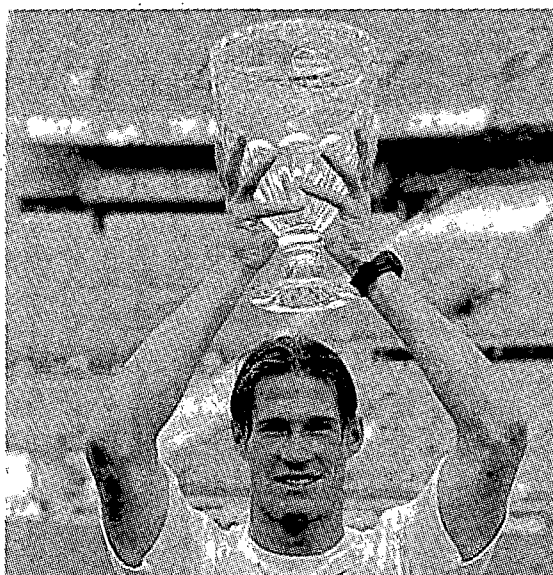
➤ La lliga femenina és la millor, però en la masculina dos equips han desaparegut

➤ Els èxits de la selecció tampoc no aconsegueixen cridar l'atenció del públic

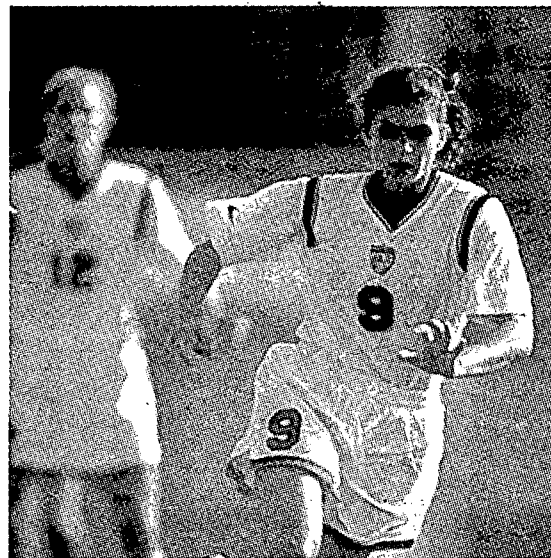
TONI PADILLA
Barcelona

Diuen que els Estats Units és el país dels somnis. Per a molts esportistes europeus, jugar en les lligues nord-americanes és tocar el cel, com els ha passat a Pau Gasol en l'NBA, a jugadors d'hoquei sobre gel txecs, escandinaus i russos en l'NHL, o a desenes de jugadors de beisbol cubans o centreamericans. En el futbol també les estrelles més grans han anat a parar als Estats Units... però a la lliga femenina, perquè en el futbol masculí el somni americà s'ha trencat.

La situació del futbol masculí i la del femení als Estats Units és antagònica. Mentre que els nois veuen com la Major Soccer League (MSL) no aconsegueix arrossegar públic als estadis, les noies inicien el segon any d'una lliga professional considerada la millor del món, amb força èxit de públic i les millors jugadores estatals i internacionals. Des de la Federació de Futbol dels Estats Units no s'ha parat d'aplicar iniciatives per aconseguir que la situació del futbol masculí millori, iniciatives traduïdes en diferents èxits, sobretot gràcies a la selecció: organització del mundial del 1994, classificació de la selecció per a quatre mundials seguits (del 1990 al 2002), victòria en dues copes d'or (la darrera aquest cap de setmana en derrotar per 2 a 0 Costa Rica), i la creació de la lliga de futbol professional. Aquests esforços, però, no han aconseguit l'èxit esperat, i a final de la darrera temporada, dos equips dels dotze que formaven la lliga han plegat veles perquè eren un negoci poc rendible. I això que els directius de la federació tenien ben clar que per triomfar calia captar l'atenció de la nombrosa colònia hispana del país, creant equips en zones amb molta presència d'immigrants de l'Amèrica Central i el Carib, com ara Flòrida i Califòrnia, i donant facilitats a aquesta comunitat per identificar-se amb els equips portant jugadors dels seus paï-



El web dels Tampa Bay Mutiny anunciant la desaparició de l'equip; la jugadora Mia Hamm, Brian McBride i Hristo Stòitxkov.



sos d'origen o fent del castellà l'altre idioma oficial de la lliga. Però ni així. La darrera temporada, la mitjana d'espectadors no ha millorat, i l'equip amb més seguidors, el DC United de Washington, només aplega una mitjana de 21.000 persones. Curiosament, els darrers campions, els San José Earthquakes, són l'equip que més seguidors arrossega al camp: menys de 10.000.

Miami Fusion i Tampa Bay Mutiny ja no jugaran més. Malgrat que aquestes franquícies se situaven a dues ciutats amb força presència hispana, el negoci no ha sortit rendible. De fet, els motius per tancar els dos clubs són econòmics. Els Miami Fusion van ser creats per la Major Soccer League mateix per po-

MITJANA DE PÚBLIC

EQUIP	Espectadors
DC United	21.518
New York Metrostars	20.806
Columbus Crew	17.511
Los Angeles Galaxy	17.387
Colorado Rapids	16.481
Chicago Fire	16.388
New England Revolution	15.654
Dallas Burn	12.574
Miami Fusion	11.177
Kansas City Wizards	10.954
Tampa Bay Mutiny	10.479
San Jose Earthquakes	9.635
Total	14.961

tenciar el futbol, però després de sis anys encara no havia despertat el mercat local i no tenia altres fonts d'ingressos. De la seva banda, els Tampa Bay Mutiny tampoc no havien aconseguit cap gran empresa que els donés suport. De fet, la direcció de la Major Soccer League ha

preferit reduir la lliga a deu equips que tinguin una gran empresa gestionant i aportant el capital al club. Els Tampa Bay no la tenien, i ni tan sols havia despertat l'interès de cap empresa, per la qual cosa la solució ha estat 100% americana: la franquícia ha desaparegut. A més, els directius de la lliga han patit per trobar una empresa que comprés els drets dels DC Capitals, i encara negocien per trobar-ne per als Dallas Burn i els San José Earthquakes.

I mentrestant la selecció intentarà aquest estiu igualar l'èxit del 1994, quan van classificar-se per als vuitens de final, malgrat no tenir el suport del públic. En la final de la copa d'or només 4.000 espectadors van veure el partit, i la majoria animaven Costa Rica.

La millor lliga femenina del món: la WUSA

La WUSA, nom amb què es coneix la lliga femenina de futbol professional als Estats Units, arriba aquest any a la seva segona edició. Aquesta lliga va ser fundada per les jugadores de la selecció nord-americana que es va proclamar campiona del món el 1999 per intentar potenciar el futbol femení. La WUSA es va fundar sobre la base de la W-League, lliga no professional però que era (i encara és) tot un èxit gràcies als 36 equips escampats per tota la geografia del país. Fins aquesta temporada, la W-League jugava dividida en dues competicions diferents per motius geogràfics, però aquest any s'ha procedit a unificar les conferències. A més, la W-League, a diferència de la majoria de competicions d'altres esports als Estats Units, té segona divisió.

El futbol és als Estats Units l'esport femení més important, i el més practicat a les universitats, autèntic planter de les lligues. El 1999, jugadores com Mia Hamm o Michelle Akers, autèntiques estrelles i ídols als Estats Units, van decidir fer un pas endavant creant la lliga professional basada en deu equips. Deu equips que no han trobat patrocinadors, i que fins i tot han buscat per tot el món per aconseguir les millors jugadores del món, especialment les xineses i noruegues. Mentre que els jugadors americans somien jugar a Europa, en el futbol femení el procés és a la inversa.

MÉS ESPORT



**AMB MALA LLET...
Medalles amb dedicatòria**

Quines ganes tenim que Johann Muehlegg guanyi una medalla a Salt Lake City per veure i escoltar com fa el ridícul dedicant-li al Rei d'Espanya que tant l'ha ajudat.

▶ FUTBOL AMERICÀ 36a SUPER BOWL

El dia dels Patriots

▶ Els Patriots derroten els Rams (17-20) i guanyen el seu primer títol

▶ Adam Vinateri decideix per primer cop una Super Bowl amb un xut a pals

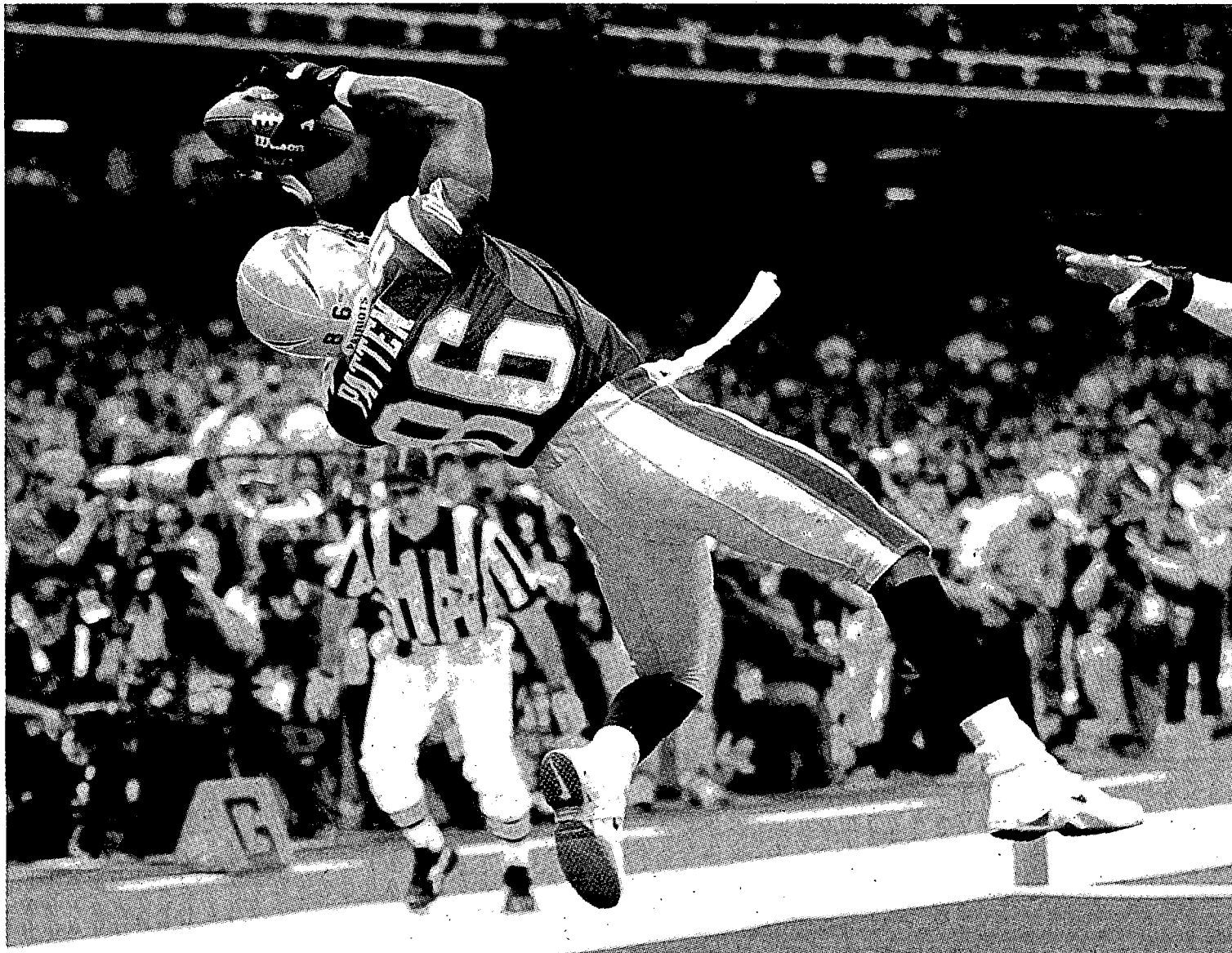
▶ Tom Brady, dels Patriots, és el «quarterback» més jove que aconsegueix l'MVP

JORDI PLÀ

Nova Orleans / Barcelona

Tot esdeveniment important (mediàtic), als Estats Units, té una constant consubstancial de patriotisme indispensable i que difícilment s'entén més enllà dels límits de la gran colònia. La Super Bowl n'és un, i aquest any, després del dia D i tota la croada antimusulmana instigada des del *gran país*, el fet patriòtic havia de ser mostrat i exagerat, si calia, fins al paroxisme. Posats a fer, deuen pensar els americans avui, fins i tot el *God* va complir. Que la 36a Super Bowl hagi tingut els Patriots com a vencedors, és per molts americans, un prova més del creador.

El calaix enlaire. Poques vegades, per no dir mai, les apostes eren tan contundents: apostar a New England era pitjor tracte que cargolar cigarretes amb dòlars: 14-1 per als Rams. La realitat va ser ben diferent: Tot i el 3-0 aconseguit pels Rams, el partit va estar dominat, llevat l'inici del darrer quart, pels Patriots. Ty Law va començar el malson de Saint Louis quan al segon quart va interceptar una passada a la vedet del partit, Kurt Warner, *quarterback* dels Rams, i va fer un retorn per *touchdown* de 47 iardes. Sis minuts després els Patriots van tornar a fer un *touchdown* i van deixar els Rams i mig món amb un pam de nas: al descans, 3-14. Segurament l'única possibilitat de Nova Anglaterra era avançar-se en el marcador. Els Rams fan un joc d'atac ràpid, espectacular i efectiu, però no saben jugar amb el marcador en contra. El tercer quart va ser un reflex d'això: imprecisions a les passades, poca fluïdesa ofensiva i una defensa dels Patriots atenta i solvent.



David Patten, del New England Patriots, engrapa l'oval al vol i fa el segon «touchdown» del seu equip. / EFE

L'altre partit de la final

Ni zepelins ni publicitat aèria. Res que no fossin els caces de l'exèrcit americà podia sobrevolar Nova Orleans. A l'estadi, més de 8.000 agents i dispositius de seguretat de tota mena. Abans, durant i després, homenatge dels Estats (més Units (que mai), a les víctimes del darrer objecte volador no registrat que ha volat el cel de la capital del món. Les grades eren vermelles, blaves i blanques, i el públic s'entregava tant a la cosa futbolística com a la patriòtica. Primer Paul McCartney i «Freedom» i després la Carey, enmig d'un silenci mundial, va interpretar el gran himne. U2, al descans, va actuar davant d'una lona amb el nom de totes les víctimes de l'11 (només de l'11). I al final, per fi, els esportistes van ser els protagonistes.



Els 15 minuts decisius van ser dels Rams, però els 90 segons finals, els del títol, per als *Patts*. A 1:30, Proehl situava l'empat al marcador (17-17) i el partit a un pas de la primera pròrroga d'una Super Bowl. El joc de Tom Brady (passador dels *Patts*) acostant el seu equip a 48 iardes dels punts a 7 segons de la sirena, va donar-li l'MVP. El xut i la transformació d'Adam Vinateri, el partit i el títol de millor equip del món als New England Patriots.

«Per ara sempre he tingut sort»

ENTREVISTA A FERNANDO ALONSO. Pilot provador de l'equip Renault de fórmula 1

JOSEP CASANOVAS

Montmeló (Vallès Oriental)

Hi ha qui diu que serà Fernando Alonso qui jubilarà Michael Schumacher. Però aquest asturià, de només vint anys, toca de peus a terra i afirma que en la fórmula 1 no hi ha res segur. De moment, el que té a la butxaca és un valuós contracte de cinc anys com a pilot de Renault.

—Què opina d'haver estat valorat per la revista «Autosport» com a tercer millor pilot de fórmula 1 de l'any passat, rere Michael Schumacher i David Coulthard?

—«Va ser una alegria perquè quan estàs en un equip com Minardi saps que els resultats mai arriben i penses que és difícil que la gent et valori. Crec que a final de temporada la gent em va valorar bé; va valorar positivament les actuacions que vaig fer amb el Minardi i això m'omple de joia. Penso que cal seguir treballant i que, de mica en mica i quan el cotxe m'ho permeti, fer resultats.»

—Amb quin dels moments que va viure l'any passat es quedaria?

—«No ho sé. Serien molts. Potser la primera cursa, perquè sempre és molt especial i la recordes molt temps. I més en el meu cas. No havia fet cap entrenament amb el Minardi i el cotxe havia arribat just al gran premi d'Austràlia. La primera vegada que hi vaig pujar va ser per fer els entrenaments d'aquell gran premi. Probablement va ser un dels moments més especials de tot l'any.»

—En només quatre anys la seva vida ha fet un canvi espectacular, des dels karts fins a estar a la fórmula 1 en un equip com Renault. Com s'assimila això?

—«No ho arribes a assimilar perquè tot va massa de pressa perquè t'aturis a pensar ni un



Fernando Alonso, dintre del seu vehicle en les proves de pretemporada al circuit de Catalunya. / TONI ALBÍ / EFE

L'ENTORN

⊕ **Crec que tota la fórmula 1 està sobrevalorada, igual com el futbol**

moment. M'adono que he fet una evolució molt gran des que fa quatre anys estava en els karts amb en Genís Marcó. Cada any estàs ficat en el teu treball, en les curses i en l'equip, i no te n'adones. Les coses em van bé i tant de bo segueixin així.»

—De tant en tant fa un cop d'ull al passat?

—«Sí, tot i que no ho puc fer

gaire perquè cada dia és frenètic i no em sobra massa temps. Però sí que ho faig sovint.»

—A vostè fa anys que el conec i sempre m'ha sorprès el seu caràcter fred. Encara el manté?

—«Sí, encara el mantinc. Tal vegada he canviat perquè tots ho fem en la vida i, sobretot entre els 16 i els 20 anys, no hi ha cap vaillet que no canviï. Els canvis són normals però me mantinc força com sempre.»

—La resposta que m'ha donat em permetrà valorar encara més el seu criteri davant la pròxima pregunta. Se sent sobrevalorat?

—«No em considero sobrevalorat en mi mateix. Però sí crec que tota la fórmula 1 està sobrevalorada, igual com el futbol. Tots els pilots de fórmula 1 tenen una valoració popular potser exagerada de la gent del

EL FUTUR

⊕ **La seguretat en la fórmula 1 no te la donen en res. Ni per dinar al migdia**

carrer, igual com els futbolistes. Però dins la fórmula 1 no crec que se'm sobrevalorin. Sé que la gent té esperances posades en mi perquè soc jove i me n'he sortit bé en totes les categories que he estat abans. La gent espera i pensa que la fórmula 1 serà igual.»

—I considerant això, no tem que ara se li exigeixi més del compte?

—«No em dona pressió sinó

que em fa un xic de por pensar que tothom espera que faci coses bones. Crec, però, que és normal i que és millor que pensin així que no en coses dolentes.»

—Què li suposa estar dins l'equip Renault?

—«Suposa un pas endavant molt important. Per a pilots joves com jo, de 19 o 20 anys, no tenir un equip fix a llarg termini és perillós perquè si et surten malament les coses et pots quedar en el camí. Tenir la confiança d'un equip tan gran com Renault i un contracte de cinc anys amb ell em dona una seguretat molt important, que també es reflecteix a la pista. No tinc por ni pressa. Aquest any seré provador però no m'importa. Sé que tinc 20 anys i que podré arribar més ben preparat a l'any vinent. En altres circumstàncies seria una mica perillós fer de provador durant un any sense tenir un futur assegurat. Estar a Renault és el millor que em podia passar.»

—Vostè té la seguretat que l'any vinent serà pilot titular?

—«No. La seguretat en la fórmula 1 no te la donen en res. Ni pel menjar d'aquest migdia. De moment tinc la seva confiança i la de Flavio Briatore, que és molt important. Veurem què passa, però crec que pot ser possible córrer el 2003.»

—I de tot això que es diu que podria arribar a ocupar el lloc de Jenson Button aquesta mateixa temporada, què en pensa?

—«Són més rumors que altra cosa. Dins l'equip no se sap res d'això. En algun lloc va començar a córrer la veu i sobtadament va sortir en la premsa. No crec que sigui cert i no crec que corri cap cursa.»

—I a vostè li convé aquest safareig?

—«Crec que caldria ser més prudent. No crec que corri i si he de dir la veritat tampoc m'a-

trau massa córrer algunes curses soltes sense haver fet una bona preparació ni una bona pretemporada. Tal vegada em seria perjudicial perquè aniria més a poc a poc que el company i seria pitjor. Prefereixo començar de veritat un any, treballant des de dos mesos abans i arribant al cent per cent a la primera cursa.»

—La fórmula 1 és com se l'havia imaginat?

—«Més o menys sí. Hi ha coses que no imaginava i altres que ja les sabia d'abans. Des de fora semblava més complicada. Quan es parla de fórmula 1 sembla que hi ha moltes coses estranyes, molts interessos, que tot és molt secret dins els equips... Quan arribes veus que és una categoria més.»

—Pel que m'ha dit abans, que en la fórmula 1 no es té segur ni el menjar d'avui, té la sensació, no només vostè sinó també la resta de pilots, d'estar constantment en la corda fluixa?

—«Sí. Sense cap mena de dubte, tots hi estem. Cada moment canvien molt les coses i cada cosa que un fa, cada moviment que un realitza, es mira d'una forma especial perquè tothom n'està pendent. Cal anar molt en compte també amb cada cosa que es diu, amb la premsa... Saps que sempre estàs al punt de mira de tothom i que si dius alguna cosa malament o fora de lloc et cridaran l'atenció. Per tant, sempre estàs com una mica vigilat.»

—I també abans hem comentat allò de mirar cap enrere. Suposo que en el karting es va enfrontar a rivals de talent. Seria capaç de fer-ne una llista i recomanar-los als equips de fórmula 1?

—«No tindria una llista exacta però sé que hi ha gent molt bona que no ha arribat a la fórmula 1 i que potser s'ho mereixia més que altres que hi són, fins i tot més que jo. Potser anaven més ràpids i mai no van tenir les oportunitats que vaig tenir jo, com córrer la fórmula Nissan i en la 3.000. En sóc conscient però no s'hi pot fer res. Arribar a la fórmula 1 és molt complicat.»

—I si hagués de suggerir alguna solució per a aquesta gent, per quin camí els portaria?

—«No en tinc ni idea. En aquest moment, per arribar a la fórmula 1 et cal que l'equip necessiti un home com tu, de la teva edat, del teu caràcter, del teu talent i nacionalitat. I totes aquestes coses, perquè intervingen molts interessos i patrocinadors. És molt difícil que un tingui totes les característiques que demanen. Hi

ha qui té molt talent, i hi ha qui en té poc però té una nacionalitat específica i pot entrar en la fórmula 1 gràcies a això; i altra gent que no té res d'això però sí un patrocinador rere seu. Ara mateix, un pilot de fórmula 1 no té una base. No és com un jugador de futbol, que ha de treure bé les faltes i jugar bé. Per tant, sóc cons-

cient que en els karts s'hi va quedar gent amb molt talent però és difícil trobar la forma d'ajudar-los. En el futbol compres unes botes i en el tennis una raqueta i unes vambes i jugues. Aquí, en l'automobilisme, per córrer en la fórmula Nissan o en la fórmula 3 calen molts milions.»

—Així, doncs, creu que la sort li va

fer costat en un moment determinat?

—«Fins ara, sempre. En les curses de karts em va faltar un pèl de sort en molts moments. Però en tots els passos que he fet d'una categoria a l'altra he tingut la sort que m'havia faltat en les curses. Per tant, no em queixo. Quan tenia 11 o 12 anys havia de deixar de córrer en karts perquè fins llavors, en la categoria de cadets, no costava molts diners però per fer la júnior i altres categories la meua família no tenia diners. Ho anava a deixar, i sense problemes. Però en aquell moment va arribar en Genís, que ens va ajudar. Em deixava el material; després vaig estar a lame i pensava quedar-me fins als 25 o 26 anys als karts amb lame o Tonykart, quan em va cridar Adrián Campos per córrer la fórmula Nissan. Sí que és cert que has de guanyar i hi has de posar una mica de la teua part, però després de la Nissan havia de passar a la 3.000. No hi havia diners però després Telefónica i el circuit de València em van patrocinar. Després de la 3.000, quan no hi havia res, tenia el contracte amb Renault però Minardi em volia per córrer amb ells. Per tant, sí que vaig tenir sort en tots aquells moviments.»

—Vostè va arribar a la fórmula 1 amb 19 anys i per una qüestió de llei natural cal pensar que algun pilot veterà el va menysprear. Va ser així?

—«No. Notes en l'ambient que quan tens 19 anys no tens la seva experiència. No et menyspreen però veus que no compten amb tu per gaires coses. És normal, igual com si quan jo corria en fórmula Súper A de karting hagués arribat un júnior.»

—I, en contrapartida, va rebre bones valoracions dels altres pilots?

—«Potser alguna vegada, però de cap en especial sinó de tots en general, quan feia una bona classificació, com als entrenaments del Japó o als Estats Units. Al briefing, si se'n recordaven, em preguntaven per on havia passat per fer els temps. Res d'especial. No hi ha relació íntima amb els altres pilots. Cadascú està amb el seu equip i no parlem quasi gens.»

—I a vostè no li agradaria que aquesta relació fos més fluïda?

—«No, perquè jo també sóc així. Ja en els karts, m'apartava perquè no tenia ganes de parlar.»

ELS EQUIPS

⊕ En aquests moments, per arribar a la fórmula 1 cal que un equip necessiti un home com tu, de la teva edat, del teu caràcter



Fernando Alonso al circuit de Catalunya. / JOSEP CASANOVAS

➤ Els Jocs d'Hivern de Salt Lake City són els primers en què no ha estat seleccionat cap esportista català

➤ Excepte el 1960, quan l'únic seleccionat es va lesionar, sempre hi havia hagut catalans en els Jocs

➤ La majoria han participat en esquí alpí i nòrdic, però també han competit en salts, bob i «luge»



A l'esquerra, Jordi Pujol. A la dreta, Bernat Solà, dos dels esportistes catalans que han participat en els jocs olímpics d'hivern. / TOMAS CASADEMUNT / ANNA CARRERAS.

Jocs en blanc

MARC SALGAS
Barcelona

ELS CATALANS ALS JOCS OLÍMPICS D'HIVERN

Els Jocs de Salt Lake City seran els primers en els quals cap esportista català no ha estat seleccionat per participar-hi des que l'Estat espanyol hi va començar a assistir a partir dels jocs de Garmisch Partenkirchen l'any 1936. La curta llista d'esportistes que el Comitè Olímpic Espanyol (COE) va presentar a mitjan mes de gener no incloïa cap català per primer cop en la història. Això no deixa de sorprendre si es té en compte que els catalans han esta la base de l'equip espanyol en la majoria dels jocs d'hivern en les quals ha pres part. En la majoria de casos el nombre de catalans suposava gairebé la meitat del total de l'equip i, fins i tot, en alguna ocasió, aquest nombre ha arribat a superar el de la resta de l'Estat, com va passar a Oslo (1952), Innsbruck (1964) i Grenoble (1968).

Només en una ocasió no hi havia hagut participació catalana en una cita olímpica hivernal en la qual la selecció es-

▶ 1936. Garmisch	
Josep Oriol Canals	Esquí nòrdic
▶ 1948. Saint-Moritz	
Tomàs Morawitz Meczey	Esquí alpí
Joan Poll	Esquí alpí
Josep Vila	Esquí alpí
▶ 1952. Oslo	
Joan Molné	Esquí alpí
Joan Poll	Esquí alpí
Francesc Viladomat	Esquí alpí
▶ 1956. Cortina d'Ampezzo	
Francesc Viladomat	Esquí alpí
Lluís Molné	Esquí alpí
Jaume Talens	Esquí alpí
▶ 1964. Innsbruck	
Lluís Viu	Esquí alpí
Joan Garriga	Esquí alpí
Francesc Prat	Esquí alpí
Xavier Massana	Esquí alpí
Jordi Rodríguez	Esquí alpí
▶ 1968. Grenoble	
Antoni Campaña	Esquí alpí
Carles Adserà	Esquí alpí

Josep Maria Palomo	Bob
Joan Clot	Bob
Guillem Rosal	Bob
Victor Palomo	Bob
Antoni Marín	Bob
Jesús Gatell	Luge
Jordi Monjo	Luge
Jordi Roura	Luge
Lluís Omedes	Luge
▶ 1972. Sapporo	
Conxita Puig	Esquí alpí
▶ 1976. Innsbruck	
Jaume Ros	Esquí alpí
Jordi García	Esquí alpí
▶ 1980. Lake Placid	
Glòria Mas	Patinatge artístic
Josep Giró	Esquí nòrdic
Jordi García	Esquí alpí
▶ 1984. Sarajevo	
Josep Giró	Esquí nòrdic
Miquel Prat	Esquí nòrdic
Josep Rivera	Salts d'esquí
Bernat Solà	Salts d'esquí
Àngel Joaquinot	Salts d'esquí

▶ 1988. Calgary	
Eva Moga	Esquí alpí
Jordi Pujol	Esquí alpí
Josep Giró	Esquí nòrdic
Josep Ribó	Esquí nòrdic
Bernat Solà	Salts d'esquí
▶ 1992. Albertville	
Jordi Pujol	Esquí alpí
Javier Ubeira	Esquí alpí
Rafael Herrero	Esquí artístic
Jordi Ribó	Esquí nòrdic
Carles Vicente	Esquí nòrdic
Emma Bosch	Esquí alpí
Eva Moga	Esquí alpí
▶ 1994. Lillehammer	
Mònica Bosch	Esquí alpí
Javier Ubeira	Esquí alpí
Jordi Ribó	Esquí nòrdic
Carles Vicente	Esquí nòrdic
Marta Andrade	Patinatge artístic
▶ 1998. Nagano	
Sergi Batrina	Surf de neu
Marta Andrade	Patinatge artístic
Mònica Bosch	Esquí alpí
Jordi Ribó	Esquí nòrdic

panyola hi fos present. Va ser l'any 1960 a Squaw Valley, quan Lluís Molné, l'únic català que havia estat convocat, va patir la fractura d'una cama i va

haver de ser substituït pel madrileny Luis Sánchez. Els Jocs amb més catalans van ser els de Grenoble el 1968, amb un total d'onze representants.

Tot i que la participació catalana en els jocs d'hivern ha estat prou significativa, els resultats han estat sempre força discrets i no s'ha aconseguit

guanyar mai cap medalla. El resultat més destacat va ser el novè lloc que l'esquiador de Campródon Jordi Pujol va aconseguir en l'eslàlom de la prova combinada d'Albertville, el 1992. Quatre anys més tard, la barcelonina Marta Andrade va ser 20a en patinatge artístic a Lillehammer.

Moltes disciplines. La majoria de catalans que han pres part en jocs d'hivern ho han fet, sobretot, en les modalitats d'esquí alpí i d'esquí nòrdic, les més populars al nostre país. Tot i això, alguns esportistes hi han arribat a participar en disciplines tan poc comunes a les nostres muntanyes com els salts d'esquí o, fins i tot, el bob i el luge. Entre el 1984 a Sarajevo i el 1988 a Calgary hi va haver tres saltadors catalans que van participar en les proves de trampolins de 70 i 90 metres. L'any 1968, a Grenoble, hi va haver un equip íntegrament català en la prova de quatre homes de la modalitat de bob i quatre més van participar en luge.

JOCS OLÍMPICS D'HIVERN

Es repartiran 78 medalles d'or en 15 esports diferents

➤ Set federacions internacionals integren el programa olímpic d'hivern ➤ L'esquí, amb 36 títols en les diverses modalitats, és l'estrella de la competició

ALBERT PARÉS / EFE
Barcelona

Un total de 78 proves distribuïdes en 15 disciplines olímpiques formaran la competició de la dinovena edició dels Jocs Olímpics d'Hivern que s'inauguraran dissabte a la matinada a Salt Lake City i que es prolongaran fins al dia 24. Els quinze esports que es disputaran en aquests Jocs pertanyen a set federacions internacionals diferents: esquí, biatló, hoquei sobre gel, cúrling, bob, patinatge de velocitat i patinatge artístic.

Les competicions integrades dins la Federació Internacional d'Esquí tindran un paper destacadíssim en aquests jocs olímpics ja que repartiran un total de 36 medalles d'or, pràcticament la meitat de trofeus que s'atorgaran en els Jocs. La Federació Internacional d'Esquí inclou totes les modalitats d'esquí (l'alpí, el nòrdic —que inclou els salts, el fons i la combinada nòrdica— i l'artístic) i el surf de neu. Els salts i la combinada no tindran participació femenina. L'altre esport de neu és el biatló, que combina l'esquí de fons amb el tir.

Juntament amb la neu, l'altre gran element relacionat amb els jocs d'hivern és el gel. Sobre aquesta superfície s'hi disputen cinc modalitats: l'hoquei, el patinatge artístic, el de velocitat, el cúrling i el bob. D'aquestes cinc federacions la que repartirà més medalles serà la de patinatge de velocitat, en la qual hi haurà divuit campions —deu en el patinatge tradicional en una pista oval i vuit en la pista curta.

A les altres modalitats que es disputen sobre gel destaca el debut de les dones en el bob, amb una prova de bob a dos. També torna als Jocs l'*skeleton* després d'una absència de 54 anys, ja que es va disputar en els Jocs del 1928 i el 1948. L'hoquei sobre gel es disputarà tant en homes com en dones, igual que el cúrling i el patinatge artístic.



Una noia desplaça un ninot commemoratiu dels Jocs a Salt Lake City. / EFE

Esquí, esquí i esquí

Joan Antoni Samaranch es va cansar de repetir, en els seus darrers anys com a president, que el Comitè Olímpic Internacional difícilment concediria l'organització d'uns jocs olímpics d'hivern a una ciutat d'un país que tingués tots els esports del programa olímpic d'hivern agrupats en la mateixa federació. Parlava d'Espanya, que té una Federació d'Esports d'Hivern en què conviuen els esports de neu i els de gel. Perquè a Salt Lake City es disputaran esports de set federacions internacionals diferents i el Comitè Olímpic Espanyol hi ha enviat una representació de set esportistes que tots fan esquí: tres esquí alpí, tres més esquí de fons i un altre de surf de neu. Tots de la mateixa federació, la Federació Internacional d'Esquí. Res de biatló, de patinatge artístic, de patinatge de velocitat, de cúrling, d'hoquei sobre gel o de bob, les altres sis federacions internacionals presents en el programa olímpic hivernal de Salt Lake City.

LES XIFRES

17	Els dies de competició
65	Els dies de relleu de la torxa
78	El nombre de proves
165	Les sessions esportives
234	Les medalles a repartir
300	Els autobusos destinats al transport
875	Les unitats habitables a la Vila Olímpica
1.425	L'alçada en metres de la seu de patinatge
2.100	Les habitacions de la Vila Olímpica
2.500	L'alçada en metres del punt de sortida del gegant
2.831	L'alçada en metres del punt de sortida del descens
9.000	El nombre de periodistes als Jocs
10.016	Les cintes d'esparadrap
11.500	Els rellevistes de la torxa olímpica
16.000	Els àpats que es serviran cada dia a la Vila Olímpica
20.000	La capacitat de l'Olympic Medals Plaza, on es repartiran les medalles
22.000	Els coixins que hi haurà a la Vila Olímpica
44.670	Els llençols disponibles a la Vila Olímpica
50.000	Els espectadors que caben a l'Estadi Olímpic
76.125	Els llits que es faran cada dia a la Vila Olímpica
112.000	Els espectadors a qui se serviran àpats cada dia
170.136	Les pastilles antiacideses que té el servei mèdic
23.000.000	La xifra en dòlars de les entrades venudes el primer dia que es van posar a la venda
1.270.000.000	El pressupost en dòlars dels Jocs

TENNIS. ATP TOUR

➤ Cursa de Campions	
1.T. Johansson (Sue)	209
2.M. Safin (Rus)	143
3.J. Novak (Txé)	118
4.T. Haas (Ale)	90
5.R. Federer (Sui)	89
6.Y. El Aynaoui (Mar)	73
6.G. Rusedski (Ang)	73
8.T. Henman (Ang)	65
9.J. Bjorkman (Sue)	63
10.M. Ríos (Xil)	59
14.F. Mantilla	44
23.A. Costa	31
23.A. Martín	31

➤ Llista d'entrades

1.Li. Hewitt (Aus)	4.160
2.G. Kuerten (Bra)	3.825
3.J.C. Ferrero	3.005
4.I. Kafelnikov (Rus)	2.875
5.T. Haas (Ale)	2.565
6.A. Agassi (EUA)	2.520
7.M. Safin (Rus)	2.470
8.P. Rafter (Aus)	2.335
9.S. Grosjean (Fra)	2.325
10.T. Johansson (Sue)	2.300
18.À. Corretja	1.530
21.A. Portas	1.250
29.A. Costa	1.110
31.C. Moyà	1.095
34.T. Robredo	1.035

TENNIS. WTA TOUR

1.J. Capriati (EUA)	4.825
2.V. Williams (EUA)	4.200
3.M. Hingis (Sui)	4.054
4.L. Davenport (EUA)	3.862
5.K. Clijsters (Bel)	3.698
6.S. Williams (EUA)	2.875
7.J. Henin (Bel)	2.816
8.A. Mauresmo (Fra)	2.780
9.J. Dokic (Iug)	2.780
10.M. Seles (EUA)	2.749
17.A. Sánchez	1.548
23.A. Montolio	1.030
43.A. Medina	747

GOLF

➤ Rànquing mundial

1.T. Woods (EUA)	14,62
2.P. Mickelson (EUA)	10,04
3.D. Duval (EUA)	7,46
4.S. García	6,98
5.E. Els (SAF)	6,48

➤ Ordre de mèrit

1.R. Goosen (SAF)	332.916 E.
2.E. Els (SAF)	324.199
3.J. Sandelin (Sue)	305.964
4.J.M. Olazábal	275.666
5.P. Fulke (Sue)	162.427

➤ PGA Tour

1.C. DiMarco (EUA)	986.857\$
2.J. Kelly (EUA)	880.000
3.K. Perry (EUA)	777.571
4.P. Mickelson (EUA)	755.600
5.M. Gogel (EUA)	744.933

ESQUÍ. COPA DEL MÓN

➤ Masculí

1.S. Eberharter (Aus)	1.392
2.K. Aamodt (Nor)	936
3.B. Miller (EUA)	870
4.D. Cucho (Sui)	846
5.F. Strobl (Aus)	642

➤ Femení

1.M. Dorfmeister (Aus)	991
2.R. Goetschl (Aus)	931
3.S. Nef (Sui)	804
4.A. Paerson (Sue)	724
5.H. Gerg (Ale)	711

▶ **HOQUEI SALA**

L'Atlètic venç el Santo Cristo (6-5) i és tercer en l'estatal

Santander. L'Atlètic Terrassa va aconseguir la tercera posició en el campionat estatal d'hoquei sala que es va celebrar el cap de setmana passat a Santander. Els de Terrassa van acabar el partit pel tercer i quart llocs amb una victòria per 6-5 contra el Santo Cristo. En la final es va imposar el Taburiente (4-6) al Complutense de Madrid. L'equip de Gran Canària va guanyar el campionat estatal per primera vegada en la seva història en un partit que va controlar en tot moment. Tot i que els de Madrid van començar marcant dos penals còrner dels il·lencs van obrir el camí cap a la victòria final. / EL 9

▶ **ATLETISME**

Maria Vasco triomfa a casa en el gran premi de Viladecans

Viladecans. La medallista olímpica Maria Vasco va ser la més ràpida en els 5 km marxa de la 16a edició del gran premi de Viladecans, que es va disputar diumenge. L'atleta internacional va completar la distància en 21:38 i va superar la seva gran rival a Catalunya i a la resta de l'Estat, Encarna Granados (21:46). La tercera va ser Eva Pérez (22:31). El vencedor de la cursa masculina, de 10 km, va ser Juan Manuel Molina (Cofrucieza), amb un temps de 40:55, seguit del català Josep Antoni González (AA Catalunya) i de Josep Manel Rodríguez (FC Barcelona). / EL 9

▶ **HANDBOL**

Xavi O'Callaghan estarà, com a mínim, un mes de baixa

Barcelona. El jugador del Barça Xavi O'Callaghan estarà almenys un mes de baixa a causa de la lesió a l'espatlla que es va fer dissabte passat en el partit que va jugar la selecció estatal contra la República Txeca en el campionat d'Europa. L'europeu pot passar factura al Barcelona en el retorn a la competició de clubs, ja que Carlos Ortega i el suec Mathias Franzen també han tornat lesionats i podrien estar unes setmanes de baixa. De moment, aquests dos jugadors són dubte per al partit que jugaran els blaugrana el dia 16 contra el Ciudad Real, en la represa de la lliga Asobal. / EL 9

▶ **FUTBOL AMERICÀ**

Els Drags i els Pioners, a les semifinals de la copa

Barcelona. Els Marfil Alella Drags i els Pioners de l'Hospitalet seran els dos representants catalans en els quarts de final de la copa de futbol americà. Els Drags van vencer els Imperials de Reus fàcilment (36-0), mentre que els Pioners van haver de suar de valent per eliminar els Bufals de Poblenou (18-12). Els Uroloki de Barcelona no van tenir fortuna i van caure en el partit de quarts de final contra els Uroloki Barcelona (22-6). Una de les semifinals la protagonitzaran els Drags i els Pioners i l'altra, els Lions i els Osos de Madrid. / EL 9

▶ **CICLISME**

Freire imposa el seu talent innat per a l'esprint

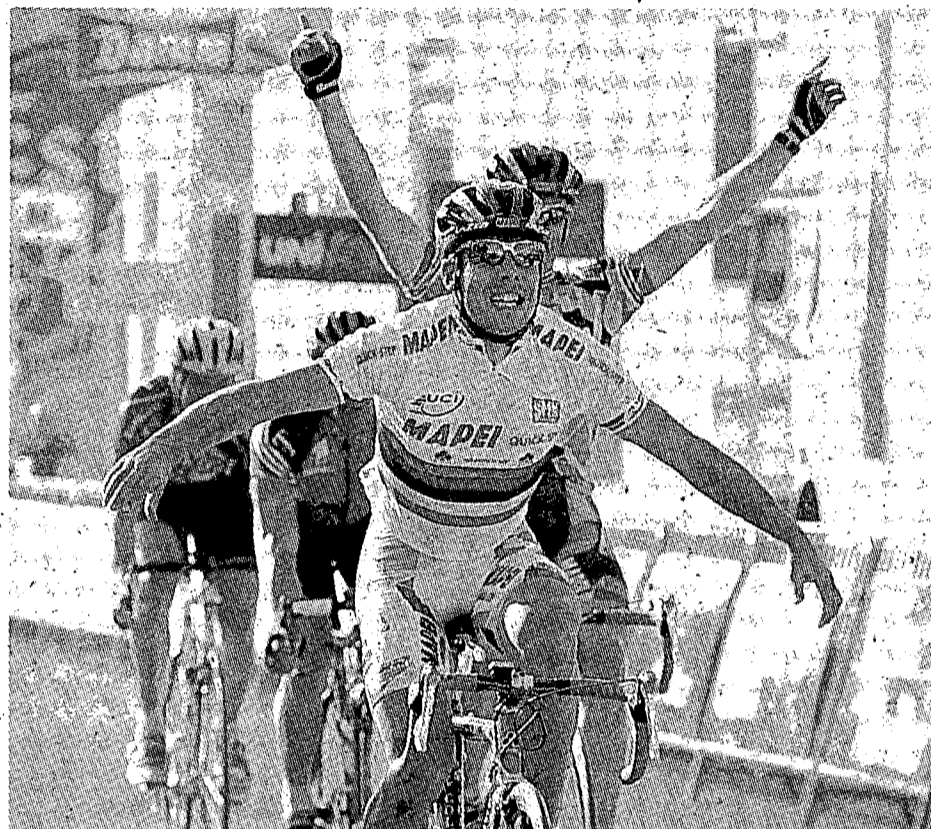
▶ **Va derrotar Zabel en la segona etapa de la volta a Mallorca**

▶ **Joan Antoni Flecha (Banesto) va anar uns 100 quilòmetres escapat**

EL 9
Cala Millor (Mallorca)

Si Isaac Gálvez (Kelme Costa Blanca) va ser el gran protagonista de la primera etapa de la volta a Mallorca, un altre corredor de Vilanova, Joan Antoni Flecha (Banesto), va estar a punt de donar al ciclisme català un inici de temporada espectacular. El jove ciclista va atacar en el quilòmetre 50 i va arribar a disposar de 4 minuts d'avanatge en el quilòmetre 89. La diferència va fer sonar l'alarma en el pilot, que va posar fi a l'aventura del corredor del Banesto en el quilòmetre 144.

A partir de llavors va començar una cursa sobretot tàctica entre els equips amb velocistes: Mapei (Freire i Steels), Telekom (Zabel) i Kelme Costa Blanca (Gálvez). Va ser el Mapei, però, qui més corredors va situar al capdavant del pilot per facilitar el primer triomf del 2002 al campió del món, que prepara l'assalt a la Milà-San Remo. En la recta final un velocista del prestigi de Tom Steels es va posar a les ordres de Freire, que es va enganxar a la seva roda. Zabel, a darrere, no va poder fer res en aquest dos contra un i es va haver de conformar amb convertir-se en el nou líder.



Freire i Steels, del Mapei, a l'arribada d'ahir a Cala Millor, van formar un tàndem imbatible en un esprint massiu. / EFE.

2a ETAPA

- 1 Óscar Freire (Mapei) 3h32:11
- 2 Tom Steels (Mapei) mt
- 3 Erik Zabel (Telekom) mt
- 4 Rudy Kemma (Bankgiroloterij) mt
- 5 Saulius Ruskys (Gerolsteiner) mt
- 6 Steven de Jongh (Rabobank) mt
- 7 Massimo Strazzer (Movilvetta) mt
- 8 Isaac Gálvez (Kelme C. Blanca) mt
- 9 Matthe Pronk (Rabobank) mt

GENERAL

- 1 Erik Zabel (Telekom) 5h10:23
- 2 Tom Steels (Mapei) mt
- 3 Rudi Kemma (Bankgiroloterij) mt
- 4 Isaac Gálvez (Kelme C. Blanca) mt
- 5 Saulius Ruskys (Gerolsteiner) mt
- 6 Óscar Freire (Mapei) mt
- 7 Steven de Jongh (Rabobank) mt
- 8 Remco Van der Ven (Rabobank) mt
- 9 Olaf Pollack (Gerolsteiner) mt

▶ **NATACIÓ CIRCUIT CATALÀ**

Jorge Sánchez i Laura Roca, líders

EL 9
Barcelona

El nedador canari del CN Sabadell Jorge Sánchez i la catalana del CN Terrassa Laura Roca lideren el circuit català de natació, després que durant el cap de setmana es va disputar el trofeu Alejandro López a la piscina Sant Jordi. Els millors en aquesta prova van ser el maresmenc Brenton Cabello (CN Sant Andreu), que va completar els 200 m estils en 2:11.98, i la russa nacionalitzada espa-

nyola Nina Zhivanevskaja (30.09 en els 50 m esquena).

Els altres triomfadors del trofeu van ser Jordi Pau (papallona), Jorge Sánchez (esquena), Eduard Lorente (estil lliure), Iván Aguirre (braça), Marcos Ribera (fons), Mireia Garcia (papallona), Judith Llach (braça), Laura Roca (estil lliure i fons) i Tatiana Rouba (estils). Després d'aquesta prova, els nedadors que continuen aspirant al premi especial del circuit al final d'aquest són Cabello i Sánchez, en la categoria

Brenton Cabello va fer, el cap de setmana, la millor marca en el trofeu Alejandro López a la piscina Sant Jordi

masculina, i Roca i Garcia, en la femenina.

La prova del Sant Jordi, organitzada pel CN Catalunya i el CN Sant Andreu, va suposar el retorn de Zhivanevskaja a la competició després de la seva polèmica absència en la concentració de la selecció estatal a Mataró. A banda d'imposar-se en els 50 m esquena, la russa també va ser la millor en els 100 i els 200 m. La propera prova del circuit, el memorial Joan Ferri, es farà el 9 de març, també a la piscina Sant Jordi.

EL COMENTARI
ELOI VILA

Refer la perfecció



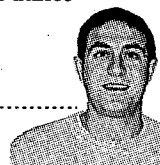
Schwarzer i a l'esquerra Olsson i Wislander, en la final de diumenge. / EFE

EL SECRET DE JOHANSSON. Escollir un entrenador és sempre una tasca complicada. Presoners de l'obligada necessitat d'èxits i conscients que generalment projecten la manera de ser dels seus tècnics, els grans equips es debaten entre la necessitat d'escollir un entrenador amb perfil autoritari, intransigent, despòtic i inalterable o bé una persona de tracte afable, capaç de crear espais d'entesa i resoldre les desconfiances que afecten la convivència. A Suècia, sembla que han trobat la fórmula perfecta. Es diu Bengt Johansson i amb ell els suecs han aconseguit una col·lecció immillorable d'èxits i han perpetuat el seu domini en l'handbol continental i mundial. Nascut fa 59 anys a Halmstad, dirigeix el combinat suec des del 1988 i juntament amb una extraordinària generació de jugadors ha obtingut quatre campionats d'Europa, dos títols de campió del món, dues plates olímpiques, dos subcampionats mundials i dues terceres places al campionat del món. El triomf esportiu té pocs secrets però Johansson en deu tenir algun d'amagat per poder explicar com es guanya, tot i disposar d'un bloc que vessa qualitat i talent, un europeu amb nou jugadors majors de 30 anys. L'últim èxit de Suècia, però, té unes connotacions especials. No només perquè Alemanya va estar a punt de robar-li el títol davant la seva pròpia afició en un partit apassionant i polèmic sinó perquè després d'aquest europeu, el gran campió afronta la complicada tasca de reinventar-se, de reconstruir la perfecció. Homès tan decisius com Magnus Wislander, Ola Lindgren, Staffan Olsson o Magnus Andersson (entre tots sumen 1.311 internacionalitats) han anunciat que abandonen la selecció. Ningú dubta, però, de la capacitat del tècnic suec per redissenyar un col·lectiu que buscarà arribar als Jocs d'Atenes del 2004 amb aspiracions fermes de guanyar l'or olímpic. Aquest és l'únic títol que li falta a la gloriosa Suècia de Johansson, la gran selecció de l'handbol mundial de

les dues darreres dècades.

REHABILITACIÓ D'ESPANYA. Qui viu ja en ple procés de rehabilitació és Espanya. Tot i la decepció que suposa el setè lloc a l'europeu, el futur del combinat de César Argilés s'intueix brillant. Per una banda, perquè el rival amb el qual la selecció estatal es disputarà la classificació per al Mundial de Portugal de l'any vinent serà Àustria, un conjunt clarament inferior al combinat espanyol. I per una altra, perquè aquest campionat d'Europa ha demostrat capacitat dels joves valors per rendir a un alt nivell. Amb la recuperació de Dujšebaev i Masip; la previsible progressió de Prieto, Urdiales i Iker Romero; l'assegurança de Barrufet i Hombrados sota els pals; i l'esperat esclat definitiu d'Entrerrios, el projecte global d'Argilés es consolidarà i Espanya podrà tornar a situar-se entre els favorits.

WISLANDER, MVP. Només la seva autoretirada com a jugador de la selecció sueca evitarà que s'ampliïn els arguments per a la seva mítica llegenda. Considerat el millor jugador del segle XX ha estat escollit el millor de l'europeu. A punt de fer 38 anys, Magnus Wislander viu la maduresa esportiva amb màxima intensitat. El seu palmarès és impressionant: dos campionats del món, quatre europeus de seleccions, una medalla de plata olímpica i dues de bronze, sis bundesligues i una copa EHF. Amant del golf i les cartes, va jugar al Tuve IF i al Redbergslid abans d'incorporar-se, el 1990, al Kiel alemany, on encara juga. Considerat un dels millors pivots del món, Wislander ha estat inclòs en el set ideal del campionat juntament amb Peter Gentzel i Stefan Lövgren, l'islandès Olafur Stefansson, l'alemany Daniel Stephan, el danès Lars Christiansen i el rus Denis Krivoshlikov.



Eloi Vila. Periodista de TVE

► BASQUET

El Pamesa tanca avui la primera fase de la Saporta

València. El Pamesa acabarà avui la primera fase de la copa Saporta amb un partit aquest vespre contra el Turk Telekom d'Ankara. L'equip valencià ja pensa més, però, en l'encreuament de vuitens de final, en que s'haurà d'enfrontar al quart classificat del grup B, un lloc que es decidirà aquesta jornada. L'equip de Casimiro encara el febrer en el millor moment de la temporada, ja que s'ha situat quart en l'ACB, a només dues victòries del líder, el Barcelona. A Europa, el Pamesa té set victòries i dues derrotes. El club podria fer oficial després del partit la renovació de Casey Schmidt. / EL 9

► BASQUET

El Tau fitxa Arroyo (Raptors) com a substitut de Bennet

Vitòria. El Tau de Vitòria ha decidit fitxar el base de Puerto Rico Carlos Arroyo perquè sigui el substitut del lesionat Elmer Bennet en els propers partits de l'ACB i l'Eurolliga. Ivanovic no està satisfet del rendiment del primer substitut de Bennet, Charles Byrd, i per això ha decidit apostar per aquest jugador, que va començar la temporada amb els Raptors de Toronto, en l'NBA. El Tau està revolucionant la seva plantilla a mesura que avança la temporada. Els seus últims moviments han estat el traspàs de Timinskas al Tau i les incorporacions dels jugadors argentins Fernández i Schonochini. / EL 9

► BASQUET

Ekonomou, baixa momentània per problemes de lumbàlgia

Barcelona. El jugador grec del Barça de bàsquet Nikos Ekonomou va ser sotmès ahir al matí a un seguit de proves a la Clínica Asepeyo, per determinar l'abast exacte de les molesties que arrossega a la zona lumbar des de fa unes jornades. Les proves van confirmar la lesió diagnosticada dissabte passat: l'aler pivot té una lumbàlgia aguda. De moment tant avui com demà no participarà en els entrenaments previstos, i passades aquestes 48 hores serà sotmès a més proves. Sembla poc probable que pugui jugar dijous contra l'Ulker, en el partit de penúltima jornada de la primera fase de l'Eurolliga. / EL 9

► BASQUET

La selecció estatal coneixerà avui els rivals en el mundial

Indianapolis (EUA). La selecció espanyola de bàsquet coneixerà aquesta nit (a partir de dos quarts de dotze) els rivals de la primera fase del proper campionat del món. Els caps de sèrie no se sabran fins una hora abans de formar-se els grups (quatre de quatre equips). Els rivals de la selecció de Javier Imbroda sortiran d'entre els EUA, Algèria, Angola, Argentina, Brasil, Canadà, Xina, Alemanya, Líban, Nova Zelanda, Puerto Rico, Rússia, Turquia, Venèçuela i Iugoslàvia. El campionat es jugarà del 29 d'agost al 8 de setembre d'aquest any. / EL 9

▶ BÀSQUET NBA

Segon reconeixement de millor debutant per a Gasol

▶ El català, al gener, va fer 20,6 punts, 2,5 assistències, 2,8 taps i va agafar 9,5 rebots

▶ Va dominar entre els «rookies» en punts, rebots, taps i minuts jugats

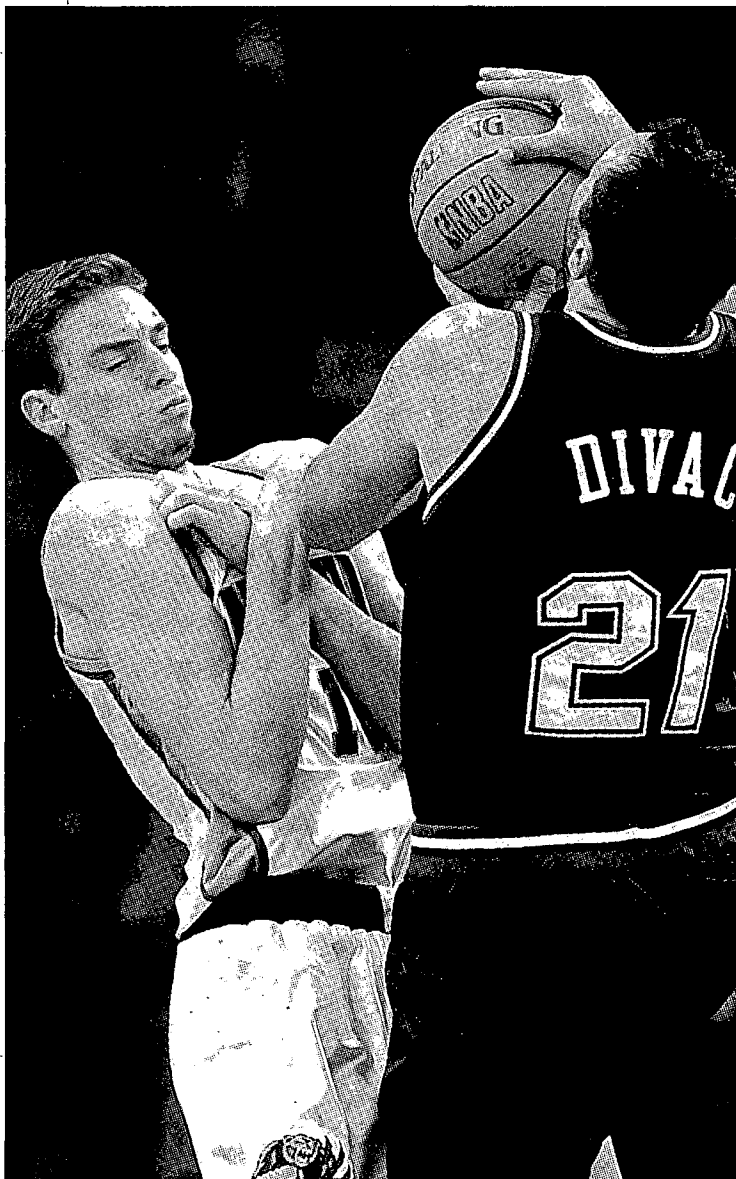
JORDI PLA
Barcelona

Ahir es va fer públic un reconeixement que, per a gairebé tothom, va ser només una confirmació. Pau Gasol va ser escollit per l'NBA el millor jugador debutant del mes de gener a la conferència oest. Sense discussió possible. Així com al novembre es dubtava (relativament) que fos ell o Tony Parker l'escollit, i al desembre hi havia la incertesa de quin seria el jugador presentat per Memphis en la lliga perquè aspirés al guardó, al gener no, no hi ha hagut cap vacil·lació. Gasol, el millor a l'oest (i de tota la lliga).

Trajectòries inverses. Al mes tot just acabat, Gasol i Memphis han seguit una progressió constant i uniforme, Pau cap al cel, l'equip dels Grizzlies a l'infern. El balanç que han presentat els homes de Sidney Lowe en el primer mes de l'any ha estat de quatre victòries (Raptors, Suns, Jazz i Clippers) i onze desfetes. L'aler pivot de Sant Boi s'ha convertit en aquests partits en el jugador referència de l'equip, com O'Neal en els Lakers, Webber en els Kings o Garnett en els TWolves. Sobre tot en els primers dies de l'any, en què va assolir el seu màxim

de punts (31 als Suns), de rebots (17 als Magic) i de minuts i taps (49 i 7 als Jazz). Després d'aquestes exhibicions, la duresa dels marcatges i la vigilància al català han estat més accentuades, i en els darrers partits la seva producció ha baixat. Menys en assistències. Gasol és intel·ligent i si té dos o més homes prop seu quan rep, és que algun company està sol (màxim de passades, 6, als Clippers i als Lakers). Amb tot, Gasol continua sent el millor *rookie* en anotació (17,1), rebots (8,7), taps (2,36), minuts jugats (1.737), percentatge de tir (51,8) i doble-dobles (18). Directe a *rookie* de l'any.

A l'est, el guardonat aquest mes ha estat l'aler dels Nets de Nova Jersey Richard Jefferson. En un equip guanyador (líders destacats a l'est amb 31-14 i 4 partits de diferència als Bucks) Jefferson ha fet durant els onze triomfs i quatre derrotes del seu equip 10,3 punts, 3,3 rebots i 2 assistències en els 21 minuts que ha estat a la pista. Jefferson va ser escollit pels Rockets (posició 13) i enviat als Nets (juntament amb dos jugadors més) a canvi d'Eddie Griffin, número 6 del *draft*. És un jugador de banqueta que fa 9 punts i agafa 3,5 rebots en l'equip més equip de la lliga: de mèrit.



Gasol intentar provocar una falta d'atac de Divac. / EFE.

CLASSIFICACIONS

▶ HANDBOL

Div. honor fem. GRUP A

Leganés-Ferrobús	21-30
Itxako-Telno	23-22
Rocasa-Goya	32-28

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Ferrobús	10	10	0	0	293	184	20
Rocasa	11	6	1	4	308	278	13
Goya	10	5	1	4	227	232	11
Itxako	11	4	2	5	250	264	10
Telno	10	3	1	6	217	256	7
Mar Alacant	10	3	0	7	228	257	6
Leganés	10	2	1	7	219	271	5

La propera (10 febrer)

Leganés-Goya; Ferrobús-Mar Alacant; Telno-Rocasa.

▶ GRUP B

Bera Bera-Teguise	23-20
Elda-Elx	27-19
València-El Osito	19-38
Plusfresh-Alucine	25-27

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
El Osito	12	11	0	1	379	264	22
Elda	12	10	0	2	321	250	20
Bera Bera	12	9	1	2	299	260	19
Alucine	12	5	2	5	279	280	12
Plusfresh	12	3	3	6	279	296	9
Elx	12	2	1	9	237	291	5
Teguise	12	2	1	9	245	313	5
València	12	2	0	10	230	315	4

La propera (10 febrer)

Bera Bera-Alucine; Teguise-Elda; Elx-València; El Osito-Plusfresh.

▶ HOQUEI SOBRE GEL Superlliga

Txuri Urdiñ-Majadahonda	5-3
Gasteiz-Puigcerdà	0-2
Jaca-FC Barcelona	7-5

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Puigcerdà	14	12	0	2	69	33	35
Jaca	14	11	0	3	69	43	33
FC Barcelona	14	7	2	5	72	49	23
Txuri Urdiñ	14	6	1	7	40	56	19
Majadahonda	14	3	0	11	38	67	9
Gasteiz	14	1	1	12	29	69	5

▶ FUTBOL DE SALA

Divisió d'honor femenina

Móstoles-T. Andaluza	5-2
Femesala Elx-Meiras	3-2
UCAM Múrcia-El Palmar	5-0
Ourense-Hegoalde	4-3
Rayo Mejorada-Dracena	2-11
Racing Delicias-Fem. Móstoles	5-1

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
UCAM Múrcia	14	11	2	1	76	26	35
Femesala Elx	14	11	2	1	67	20	35
Móstoles	14	10	2	2	67	40	32
Ourense	14	9	3	2	81	39	30
Hegoalde	14	8	4	2	49	32	28
Racing Delicias	14	7	2	5	60	36	23
Dracena	14	6	4	4	47	44	22
Meiras	14	4	1	9	42	52	13
Fem. Móstoles	13	4	1	8	36	74	13
Vilassar	13	3	1	9	38	75	10
Rayo Mejorada	14	2	1	11	33	62	7
T. Andaluza	14	2	1	11	39	79	7
El Palmar	14	1	0	13	29	86	3

La propera (9 febrer)

T. Andaluza-Vilassar; Meiras-Móstoles; El Palmar-Femesala Elx; Hegoalde-UCAM Múrcia; Dracena-Ourense; Fem. Móstoles-Rayo Mejorada.

▶ RUGBI Sis Nacions fem.

França-Espanya	24-0
Irlanda-Gal·les	9-13
Escòcia-Anglaterra	8-35

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Anglaterra	1	1	0	0	35	8	2
França	1	1	0	0	24	0	2
Gal·les	1	1	0	0	13	9	2
Irlanda	1	0	0	1	9	13	0
Espanya	1	0	0	1	0	24	0
Escòcia	1	0	0	1	8	35	0

▶ OLIMPISME

Rogge fa una crida contra el dopatge

EL 9

Salt Lake City (Utah)

El president del Comitè Olímpic Internacional (COI), Jacques Rogge, va aprofitar el discurs d'obertura de la 113a sessió del COI que es farà a Salt Lake City fins dijous per tornar a fer una crida contra el dopatge. Rogge es va adreçar a tots els esportistes per dir-los que siguin conscients de «l'alt nivell inacceptable al qual ha arribat el dopatge per convertir-se en el perill més gran que

amenança l'esport». El president del COI va afegir: «És a més a més d'un perill mortal i un atac contra l'ètica i el joc net, un atac directe contra la salut dels esportistes.» Les afirmacions de Rogge en aquest discurs van confirmar un cop més que una de les prioritats de la seva gestió al capdavant del COI és eradicar el dopatge.

El president del COI també va destacar la tasca que està portant a terme l'Agència Mundial Antidopatge (AMA), institució segons ell necessària

per poder fer disminuir considerablement els nivells del dopatge. Els progressos per aconseguir aquesta disminució, passen per augmentar la investigació científica, més controls durant i fora de les competicions, campanyes de prevenció i educació i normes per part dels governs i els moviments esportius.

Rogge va voler advertir als organitzadors dels Jocs d'Atenes del 2004 que havien de ser més estrictes a l'hora de complir els terminis marcats en el

calendari.

No a l'Afganistan. El director general del COI, François Carrard, va dir ahir que no hi havia cap possibilitat que l'Afganistan pugui ser present en la cerimònia d'inauguració dels Jocs de Salt Lake City. «No hi ha un comitè olímpic i, per tant, tampoc pot haver-hi una desfilada d'atletes» va dir Carrard, que va admetre que hi havia contactes entre el COI i ciutadans afganesos interessats a relançar el seu comitè olímpic.

EL TEMPS MORT
JOAN CREUS

Jugadors que són líders

MUMBRÚ, CADA VEGADA MÉS IMPORTANT. Tots els equips catalans van guanyar els seus partits del cap de setmana en l'ACB, excepte el Barcelona. No estàvem acostumats que això succeís. La jornada, però, podríem qualificar-la de positiva. Principalment perquè el DKV Joventut, el Caprabo Lleida i el Casademont Girona estan a la zona mitjana de la classificació i poden treballar amb tranquil·litat tota la segona volta per intentar assolir la classificació per al *play-off*. És un grup clarament definit de vuit equips, dels quals tres passaran a la següent fase. El DKV té molts números per ser-hi. Està agafant regularitat i la propera jornada a Torrelavega ho ha de demostrar. Àlex Mumbrú, després del seu bon debut com a internacional absolut, està demostrant, partit rere partit, que pot ser el jugador important de l'equip. Va jugar els quaranta minuts, cosa difícil de veure en el bàsquet d'avui. Ara que estan parlant de la seva renovació, agrairíem un esforç per les dues parts perquè pogués continuar a Badalona. Un bon esportista ha d'estar molts anys en un bon club. Aquesta tradició no la podem perdre.

GRIMAU, UN LÍDER. En aquesta situació sí que s'hi troba Roger Grimau, el líder del Caprabo. De la seva mà van tornar a donar la gran sorpresa. Li tenen la mida presa, al Tau. Els de Vitòria no s'ho expliquen. Roger pot ser el primer jugador internacional que vesteix la samarreta del Lleida. Igualment de positiva va ser la victòria del Casademont en el seu partit 500 en l'ACB. Està en aquest segon grup de la competició, però els gironins farien malament si pensessin en el *play-off*. S'han d'agafar al tòpic del partit a partit i anar fent, perquè és la millor manera de pujar en la classificació. L'experiència em diu que a Girona sempre que es parla d'alts objectius (copa del Rei, *play-off*) en general no s'aconsegueixen. La forma d'arribar-hi és anar a pas de formiga, partit a partit.

LA CONCENTRACIÓ DEL BARÇA. La derrota del Barça podríem considerar-la un fruit de la manca de concentració. Això pot succeir quan, després de tants viatges i partits, els jugadors es relaxen més del compte davant d'un rival assequible. S'ha trencat la ratxa, però l'equip continua líder. De vegades perdre pot anar bé per, després de treure conclusions positives, recuperar el nivell òptim de motivació.

QUANTS BASES TÉ EL MADRID?. De la resta de la jornada destaco tres coses. Primera: que el Real

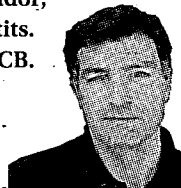
Madrid va fer servir fins a quatre jugadors en la posició de base, acabant Vukcevic dirigint. Quin sentit té el fitxatge de Toñín Llorente? Segona: que el Pamesa ha superat la seva bèstia negra, l'Estudiantes, i a camp contrari. Tercera: que els que fan molts canvis respecte de l'equip amb el qual van iniciar la lliga es troben al pou de la classificació, de manera especial el Càceres d'Alfred Julbe, que ha perdut totalment els papers i podria tenir molts problemes a partir d'ara.



Roger Grimau és cada vegada més decisiu a Lleida. / EFE.

LA COPA DE LA LEB. A Ourense es va celebrar la copa de la LEB. Ningú s'ho esperava, però el Lucentum va ser-ne el guanyador. Les defenses zonals plantejades per Julio Lamas van portar molts maldcaps primer al Manresa i després al Tenerife. Últimament, sobretot en la LEB, els equips que plantejen aquestes defenses guanyen molts partits. Com que els equips es passen molts minuts contra defensa individual, l'atac a zona s'està deixant d'entrenar i els jugadors tenen molts problemes quan han d'atacar contra zona, sobretot quan es fan defenses alternatives. Larry Lewis va ser nomenat el millor del torneig. És un gran jugador, molt professional en tots els sentits. De ben segur que el veurem en l'ACB.

Joan Creus
Exjugador



» ESCÀNER ACB

/ Jornada 18

LA FIGURA

ORIOI JUNYENT [CB Granada]



Està fent una temporada excepcional, la millor de la seva carrera. Diu-menge en el triomf del seu equip contra el Barça va fer el que va voler amb Dueñas i el joc interior rival. Javier, que fa Alfonso Reyes a la selecció?

PUNTS
22

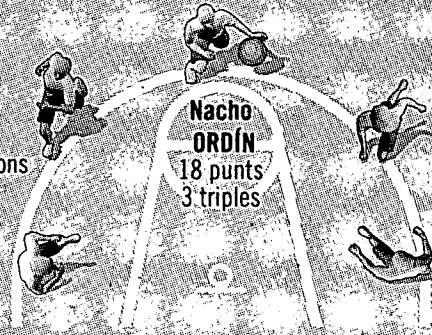
REBOTS
7

VALORACIÓ
26

EL CINC IDEAL DE LA JORNADA

Alberto
ANGULO
26 punts
6 recuperacions

Dragan
TARLAC
19 punts
9 rebots



Nacho
ORDÍN
18 punts
3 triples

Roger
GRIMAU
21 punts
8 rebots

Tanoka
BEARD
20 punts
14 rebots

L'EQUIP



CB Granada. Acabats d'arribar a l'ACB, els andalusos saben molt bé quin objectiu tenen, qui són i on han de guanyar partits. El triomf contra el Barça és un regal per l'esforç i el sentit comú.

ELS RÈCORDS

► Punts	M. Garnett (Estudiantes)	45
► Rebots	Adam Keefe (Casadem.)	24
► Triples	M. Garnett (Estudiantes)	9
► Assistències	D. Brabender	13
► Tirs lliures	J. Rodríguez (Gijón)	18

LES ESTADÍSTIQUES

► Punts	A. Granger (S. Fernando)	22,7	► Tirs de 2 (%)	B. Hopkins (Pamesa)	67,2
V. Perasovic (Fuenlabrada)	22,2	E. Rentzias (Barcelona)	66,6		
J. Ward (Granada)	20,4	F. Oberto (Tau)	66,1		
T. Beard (Joventut)	20,2	Z. Tabak (Real Madrid)	65,1		
► Rebots	T. Beard (Joventut)	11,7	► Triples (%)	P. Robles (Gijón)	50
O. Junyent (Granada)	10,1	M. Sonko (Unicaja)	48,7		
A. Keefe (Casademont)	10	N. Ekonomou (Barcelona)	46,5		
R. Garcés (Fórum)	9,1	A. Okulaja (Barcelona)	45,5		
► Assistències	E. Bennett (Tau)	5,4	► Tirs lliures (%)	N. Ordín (Granada)	97,1
D. Brabender (Canàries)	4,9	R. Grimau (Caprabo)	90,5		
I. Corrales (Lobos)	4,6	D. Brabender (Canàries)	88,9		
L. Victoriano (Caprabo)	4,5	C. Marco (Fórum)	88,6		

EL MILLOR CATALÀ

ROGER GRIMAU [Caprabo Lleida]



No és només pels números, té a veure amb la capacitat d'assumir el lideratge i el comandament dels partits quan i com toca. És i exerceix de jugador franquícia, sigui contra el Lobos o el Tau. Selecció!

PUNTS
21

REBOTS
8

TIRS
7/8

QUÈ FAN, QUÈ DIUEN ENRIC MATARRODONA

Romanços amb pretensions divines

Arribarà un dia que els comentaris dels experts en les retransmissions esportives faran més nosa que servei! Sobretot si els encarregats de fer aquesta feina són exjugadors o exentrenadors. Ben mirat, aquest dia ja hauria d'haver arri-

bat, com a mínim en l'handbol televisat i quan es tracta d'una final internacional. Ningú li negarà a Juan de Dios Román, exseleccionador espanyol, la seva sapiència en això de l'handbol. De la mateixa manera que els que van seguir



el partit de diumenge a la tarda encara es deuen preguntar què li han fet els suecs, al senyor Román. O a la inversa: a què es deu aquesta predilecció malal·tissa per la selecció alemanya? Pateix alguna debilitat pel look rapat dels seus jugadors, potser? L'enveja i la iniquitat antisueca és un mal lleig, molt lleig.

LA TRIA

TELEDEPORTE 14.45

Challenge de Mallorca

La cadena de Televisió Espanyola Teledporte ofereix la retransmissió en directe la tercera jornada de la Challenge de Mallorca. En la jornada d'avui es posarà en joc el trofeu Manacor.



SPORTMANIA 01.00

Golf

A partir de la una de la matinada, Sportmania oferirà un programa dedicat íntegrament al circuit europeu. El programa serà un resum dels millors moments del golf a Europa.

EUROSPORT 08.30

Esquí

Eurosport dedica dues hores en diferit a la copa del món d'esquí alpí. En primer lloc la prova que es va fer a l'estació sueca d'Are. A dos quarts de deu, les baixades des de Saint Moritz, a Suïssa.

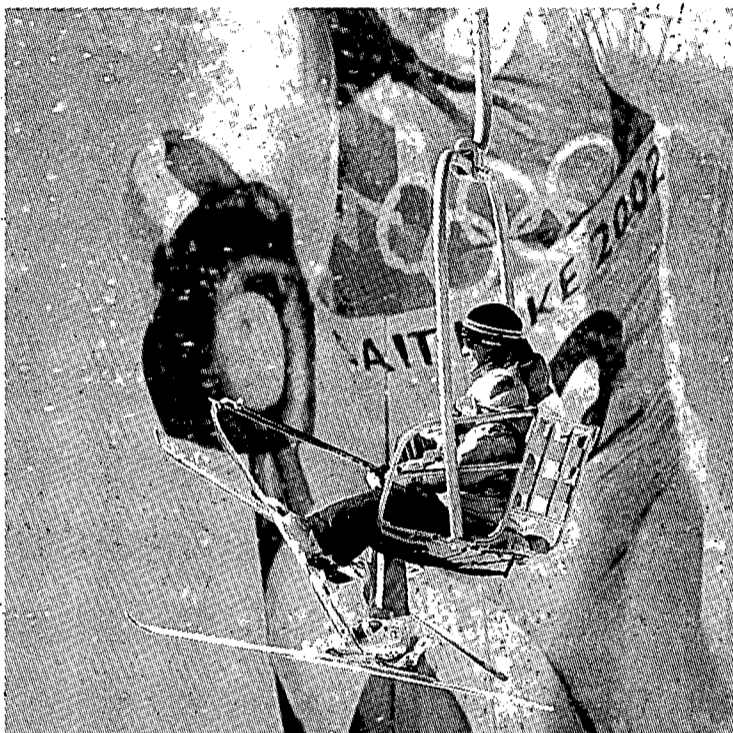
Els Jocs Olímpics de Salt Lake City, també a la xarxa

A.F.

Barcelona

La xarxa torna a ser un mitjà de comunicació important en un esdeveniment esportiu. Els Jocs Olímpics d'Hivern, que començaran dissabte a la matinada, tenen el seu lloc web a Internet. El lloc www.saltlake2002.com vol fer arribar a tothom la informació més puntual i concreta del que succeeix a la ciutat nord-americana fins al proper 24 de febrer. En aquest lloc web, que ja està en funcionament, es poden conèixer totes i cadascuna de les disciplines olímpiques en aquests Jocs d'Hivern. Cada modalitat dins de cada esport, les notícies relacionades amb les proves del dia, els calendaris o les classificacions.

www.saltlake2002.com vol que qualsevol aficionat als esports d'hivern pugui conèixer, ja sigui per dies o hores, per esports o per seus olímpiques, cadascuna de les proves que se celebren durant aquestes tres setmanes i quins són els seus resultats. Els atletes també hi tenen el seu racó. Les seves veus, fotografies, les notícies re-



Una imatge de Park City, a Salt Lake City. / EFE.

lacionades i les curiositats es poden trobar dins aquesta finestra.

Tot i no ser a Utah, es pot saber en qualsevol moment què succeeix a cada seu de cada esport, les notícies del Comitè Olímpic, notes dels Jocs Para-

olímpics, com s'han organitzat els Jocs de Salt Lake, les cerimònies, quanta gent hi participa, quins són els preus de les entrades, quin ha estat el recorregut de la torxa i fins i tot un espai perquè els més petits es diverteixin amb jocs o mascotes.

El partit entre el Celta i el Deportivo, en directe a TV3

Sant Joan Despi. El partit entre el Celta i el Deportivo corresponent a la vint-i-quatrena jornada de la lliga de 1a divisió serà emès en directe per Televisió de Catalunya a partir de dos quarts de deu. Com cada jornada, el partit serà conduït per Xavi Andreu, amb l'anàlisi tècnica d'Àngel Alonso i els comentaris des de peu de camp de Xavi Torres. / EL9

Els Wizards de Jordan reben els Raptors de Carter al Canal Plus

Barcelona. El partit de l'NBA entre els Washington Wizards i els Toronto Raptors serà emès en directe per Canal Plus a partir de les dues de la matinada des de l'MCI Center de Washington. En aquest duel de generacions es veuran les cares del veterà Michael Jordan i una de les joves realitats, Vince Carter. / EL9

CANAL BARÇA

14.00 Camp Nou migdia.
14.30 Magazine. Eurolliga
15.00 Camp Nou migdia.
15.30 Reportatge.
16.15 Tiempo de juego. 1a divisió. Tenerife-Barcelona
18.15 Todo Barça.
19.30 Magazine. Eurolliga
20.00 Camp Nou vespre.
20.30 Reportatge.
21.00 Camp Nou vespre.
21.30 Todo Barça.
22.45 Tiempo de juego. 1a divisió. Real Sociedad-Barcelona
00.45 Todo Barça.
01.30 Camp Nou vespre.

EUROSPORT

08.30 Esquí. Copa del món des d'Are (Suècia)
09.30 Esquí. Copa del món des de Saint Moritz (Suïssa)
10.30 Futbol. Copa d'Àfrica de les nacions
12.30 Motor. Mundial des de Suècia
13.00 All Sports. WATTS
14.30 Futbol. Un mundo, una copa.
15.00 Futbol. Copa d'Àfrica de les nacions
18.45 EurosportNews
19.00 All Sports. WATTS
20.00 Futbol. Copa d'Àfrica de les nacions
22.00 Futbol. Eurogoles
23.30 Motor. Mundial des de Suècia
00.30 EurosportNews.
00.45 All Sports. WATTS
01.15 EurosportNews.

SPORTMANIA

08.00 Hoquei. NHL: New York Rangers-New York Islanders
10.00 Futbol. 1a divisió: Tenerife-Barcelona
12.00 Bàsquet. NBA: New York Knicks-Miami Hits.
14.00 Futbol. El día desprués
15.30 Futbol. 1a divisió: Espanyol-Real Madrid
17.15 Bàsquet. ACB: Caprabo Lleida-Tau Cerámica
19.15 Futbol. Fiebre de futbol
20.30 Noticias.
20.35 Futbol americà. NFL: XXXVI Super Bowl
01.00 Golf.
02.00 Futbol. 1a divisió. València-Ath. de Bilbao
03.45 Boxa.
05.00 Hoquei. NHL: All Star Game

TELEDEPORTE

10.10 Ciclisme. Volta a Mallorca
11.45 Bobsleigh. Copa del món. Finals des de França
13.15 Bàsquet. Copa Príncipe d'Astúries
14.45 Ciclisme. Volta a Mallorca
16.15 Triatló. Resum 2001
17.00 Bàsquet. Copa Príncipe d'Astúries
18.30 Atletisme. Campionat d'Europa de cros
19.00 Ciclocròs. Campionat del món junior des de Bèlgica
20.00 Rai-li. Mundial de Suècia
20.15 Esquí. Campionat del món femení des de Suècia
21.00 Ciclocròs. Mundial des de Suècia
22.00 Bàsquet. Copa Príncipe d'Astúries
00.00 Ciclocròs. Mundial júnior i elit femenina des de Bèlgica
02.30 Ciclisme Volta a Mallorca

FUTBOL TOTAL

07.00 Lens-Monaco Lliga francesa. Jornada 24
08.45 Derby County-Tottenham Premier League. Jornada 25
10.45 Manchester United-Sunderland. Premier League. Jornada 25
12.30 Espanyol-Real Madrid. Lliga espanyola. Jornada 23.
14.30 Tenerife-Barcelona. Lliga espanyola. Jornada 23
16.30 Deportivo-Alavés. Lliga espanyola. Jornada 23
18.30 90 minutos Europa.
20.15 Bor. M'Gladbach-Colònia. Bundesliga. Jornada 21
22.15 RKC-PSV Eindhoven. Lliga holandesa
00.00 Arsenal-Southampton. Premier League. Jornada 25
02.00 Sporting Lisboa-Union Leiria. Lliga portuguesa. Jornada 21
04.00 Lió-Metz. Lliga francesa.

TAROT
Sentimental

No permetis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

ASSEGUT AL SOFÀ
JOSEP MARIA FONALLERAS

El Barça i els Patriotes

La matinada de diumenge vaig aguantar amb un poc d'entusiasme, un molt d'estoïcisme i amb una mica de curiositat, la final de la Super Bowl, l'esdeveniment esportiu més important dels Estats Units, aquella cerimònia a mig camí de l'espectacularitat del joc i de l'enlluernament del show-business. Escric cerimònia amb coneixement de causa, perquè un dels moments estel·lars del partit són els instants abans del partit, amb la interpretació emocionada de l'himne nacional a càrrec d'un cantant de fama (aquest any, Mariah Carey) i perquè el partit de futbol americà s'envolta de tota una sèrie de ritus, més o menys patriòtics, com ara el concert que es fa a la mitja part (amb els U2, aquest any). El país es va paraitzar diumenge al vespre per escoltar l'himne i per contemplar —en una mena de representació tipus pessebre vivent— les imatges paral·leles que reproduïen aquella famosa plantada de la bandera al Pacífic (interpretada a càrrec d'uns actors disfressats de soldats) i una nova acció patriòtica, calcada de la dels anys 40, ara responsabilitat dels policies i bombers de Nova York.

Per acabar de completar la festa, els guanyadors del campionat organitzat per l'NFL van ser els Patriots de Nova Anglaterra, contra pronòstic però a favor de la història i del record sentimental. Els Patriots van guanyar gràcies a dues accions (una, de simbòlica; i una altra d'efectiva i real, a set segons del final) que ens recorden el rugbi tradicional, l'europeu, el rugbi de les 5 nacions. Van fer el primer assaig gràcies a un esprint demolidor des de mig

CERIMÒNIA PATRIÒTICA. Un dels moments estel·lars de la Super Bowl és la cerimònia del començament i l'espectacle de la mitja part. Aquest any, a Nova Orleans, els elements patriòtics hi han tingut un paper preponderant.



camp i van rematar el matx a través d'un cop de càstig llançat a quasi 45 metres dels dos pals.

Aquest rugbi dels Estats Units, però, té poc a veure amb el nostre. El rugbi a 15 és un subtil exercici d'estratègia sota l'aparença d'una batalla campal, i una de les seves regles d'or és que per avançar cal cedir la pilota al company endarrerit. Es va endavant a base de passades cap enrere: una paradoxa que inclou tota una filosofia de la vida i de l'esport. Al futbol americà, l'estratègia ja és obertament una tàctica bèl·lica, amb aturades del joc per reflexionar sobre les pròpies forces i les forces enemigues, amb dispositius electrònics, i

amb forces de xoc especialitzades.

És per això que no acabo d'entendre la maniobra política del Barça per acollir en el seu si els Dragons, tota una pedrera europea de l'NFL. A part de la jugada comercial, ¿pretenen ara que també ens emocionem i cridem i plorem de vergonya per aquestes bestioties que juguen a la guerra? ¿Algú ens explicarà d'un coi de vegada com funciona aquest esport? ¿No ha estat tot plegat un muntatge perquè Mariano Angoy i els néts del seu sogre tinguin de nou una habitació pròpia a la casa comuna? ¿O una sortida digna per a Dutruel, Rochemback i tutti quanti?

Josep Maria Fonalleras. Escriptor



LA SETMANA

DIMARTS 5

Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. Copa Saporta
Ciclisme. Challenge de Mallorca
Tennis. París

DIMECRES 6

Futbol. Lliga. 24a jornada
Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. Eurolliga. 13a jornada
Bàsquet. Copa d'Europa fem.
Ciclisme. Challenge de Mallorca
Tennis. París

DIJOUS 7

Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. Eurolliga. 13a jornada
Ciclisme. Challenge de Mallorca
Tennis. París
Golf. Torneig ANZ

DIVENDRES 8

Jocs Olímpics. Hivern
Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. All-star NBA
Tennis. Copa Davis. 1a eliminatòria. Espanya-Marroc.
Tennis. París
Golf. Torneig ANZ

DISSABTE 9

Jocs Olímpics. Hivern
Futbol. Lliga. 25a jornada
Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. Lliga ACB
Bàsquet. Lliga femenina
Bàsquet. All-star NBA
Handbol. Competicions europees
Futbol de sala. Lliga



Tennis. Copa Davis. 1a eliminatòria. Espanya-Marroc.
Tennis. París
Golf. Torneig ANZ
Waterpolo. Lliga. 12a jornada
Voleibol. Superliga masc.
Hoquei sobre gel. Lliga
Futbol americà. Lliga estatal

DIUMENGE 10

Futbol. Lliga. 25a jornada
Futbol. Copa Àfrica
Bàsquet. Lliga ACB
Bàsquet. All-star NBA
Handbol. Lliga femenina
Handbol. Competicions europees
Hoquei sobre patins. Lliga
Atletisme. Campionat de Catalunya de cros, a Santa Coloma de Farners
Tennis. Copa Davis. 1a eliminatòria. Espanya-Marroc.
Tennis. París
Golf. Torneig ANZ
Futbol americà. Lliga estatal
Rugbi. Lliga
Jocs olímpics. Hivern

DILLUNS 11

Tennis. Marsella, Viena del Mar, Copenhague, Anvers i Doha
Jocs olímpics. Hivern

FUTBOL 1A DIVISIÓ

EQUIP	PUNTS	PROPERA JORNADA
1 Celta	40	Valladolid-Real Madrid
2 Real Madrid	40	Dimecres (21.00, PPV)
3 València	39	Las Palmas-Betis
4 Alavés	39	Dimecres (22.30, PPV)
5 Deportivo	37	Athletic-Màlaga
6 Betis	37	Dimecres (20.15, PPV)
7 Barcelona	36	Alavés-València
8 Athletic	35	Dimecres (20.30, PPV)
9 Sevilla	33	Celta-Deportivo
10 Valladolid	32	Dimarts (21.30, TV3)
11 Espanyol	29	Vila-real-Mallorca
12 Las Palmas	28	Dimecres (21.00, PPV)
13 Màlaga	28	Barcelona-Real Sociedad
14 Osasuna	28	Dimecres (21.00, PPV)
15 Saragossa	28	Saragossa-Tenerife
16 Vila-real	27	Dimecres (21.00, C+)
17 Mallorca	26	Sevilla-Osasuna
18 Rayo	23	Dimecres (21.00, PPV)
19 Real Sociedad	22	Rayo-Espanyol
20 Tenerife	22	Dimecres (21.00, PPV)

BÀSQUET LLIGA ACB

EQUIP	VICTÒRIES	PROPERA JORNADA
1 Barcelona	15	Gijón-Breogán
2 Unicaja	14	Diuenge (19.00)
3 Real Madrid	14	Tau-Real Madrid
4 Pamesa	13	Dissabte (19.00, C+)
5 Tau	13	Canàries-Lleida
6 CS Fernando	10	Dissabte (18.00)
7 Joventut	10	Cantabria-Joventut
8 Estudiantes	9	Dissabte (18.30)
9 Fórum	9	Càceres-Unicaja
10 Lleida	9	Diuenge (12.30)
11 Breogán	9	Fuenlabr.-CS Fernando
12 Fuenlabrada	8	Diuenge (18.00, Spo.)
13 Casademont	8	Barcelona-Casademont
14 Granada	6	Diuenge (12.30, 33)
15 Canàries	5	Pamesa-Granada
16 Càceres	5	Diuenge (12.30)
17 Gijón	3	Fórum-Estudiantes
18 Cantabria	2	Dissabte (19.00)


LA TRAVESSA

1 Valladolid-Real Madrid
2 Las Palmas-Betis
3 Athletic-Màlaga
4 Alavés-València
5 Celta-Deportivo
6 Vila-real-Mallorca
7 Barcelona-Real Sociedad
8 Saragossa-Tenerife
9 Sevilla-Osasuna
10 R. Vallecana-Espanyol
11 Burgos-Racing
12 Eibar-Oviedo
13 Llevant-Atlético
14 Badajoz-Albacete
Ple al 15.
15 Numància-Xerez

EN XARXA

Jocs Olímpics
www.saltlake2002.org
Atletisme
www.atletisme.com
Ciclisme professional
www.cyclingnews.com
Futbol
www.rsssf.com
www.livescore.com
Bàsquet
www.nba.com
www.acb.com
Tennis
www.daviscup.org



RONDO DE DALT  **XAVI DÍAZ**]

Dos globus blaugrana

Passejant per la històrica Fira de la Candelera de Molins de Rei i enmig d'una munió de gent, em trobo una família culer de tota la vida que em trasllada la seva angoixa pel present del club. «Aquest vespre guanyarem, oi?», em pregunta la mestressa mirant-me fixament als ulls. «Sí, dona», li respon el seu espòs, «no veus que si perden el Gaspert aquest sortirà en globus».

Continuo sense dir paraula perquè me la pren la filla: «Jo prefereixo el globus del Rexach, aquell que ha de servir per celebrar un o dos títols i saludar el soci des de dalt. El de Gaspert servirà per fer-lo fora a ell i a tots els vicepresidents que es discuteixen.» «El que importa, nena, és que el Barça guanyi avui a Tenerife», sentència el pare. Després d'un comiat educat, reflexiono una estoneta, parlo amb altres aficionats i arribo a la conclusió que el Barça té dos globus diferents: un per castigar la junta i l'altre per gloriejar el tècnic.

I els jugadors? Llanço aquesta pregunta a l'aire i em cau una resposta poc clara. Alguns no estan a l'altura, altres encara no saben què és i què significa el Barça; altres són uns incògnits i alguns es mereixen pujar al globus d'en Rexach, el dels triomfadors. Que quedi clar, però, que tots tenen part de culpa, però no tanta com les persones que diuen gestionar un club gran.

El soci sembla decidit només a apostar per la

plantilla i més després del 0-6 de dissabte i la punxada del Madrid a Montjuïc. No es pot canviar el discurs pessimista molt de pressa, però si al vestidor hi ha unió aquest Barça pot guanyar la lliga i la Champions. I si això passa estic convençut que al globus de la victòria en primer lloc hi haurà de pujar un lleidatà de la Pobla de Segur, que d'ençà que va començar la temporada s'ha convertit en l'espill de tots aquells que un dia volen ser figures. Cada quinze dies, a l'estadi, sento com la gent vibra quan ell condueix la pilota, quan corre, quan remata, quan s'anticipa a un davanter... I segurament demà tothom comentarà el gol de xilena que va marcar-li al Tenerife. Carles Puyol és ara el futbolista culer que està més a prop de les estrelles de dalt.

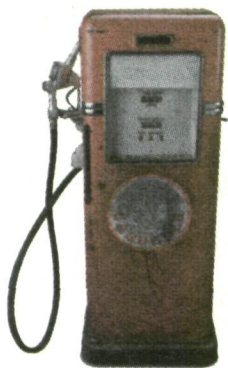
Darrere d'en Puyol hi desfilarien els altres, però n'hi ha un que duria el número dos. L'amo del vestidor faria passar un holandès que ara és aplaudit, però que mai ha estat acceptat del tot per la seva manera singular d'entendre la vida. Patrick Kluivert, més madur del que sembla als 25 anys, va fer dissabte una cosa històrica en la seva carrera. Marcant quatre gols en un mateix partit ha tapat moltes boques, ha demostrat que sap marcar gols quan juga a la seva posició, que sap diferenciar el que és la feina de l'esbarjo i que és un home difícil de tombar encara que la premsa s'inventi coses del seu matrimoni. Kluivert, divertit, simpàtic, honrat i alhora esbojarrat, m'ha dit moltes vegades que la vida l'ensenya cada dia i que intenta que res de l'exterior el destorbi. Si demà contra la Real Sociedad torna a tenir la canya a punt, el soci li perdonarà les petites «maleeses» i Kluivert, per fi, també s'haurà guanyat el cel dels blaugrana, aquest cel que ell també podrà tocar amb les mans quan el globus s'enlairi. Mentrestant, potser, el globus dels directius ja haurà esclatat.

L'OBSCUR DEL RETRAT
J. M. SOLÉ I SABATÉ

Una flor no fa estiu

Bé, realment bé a Tenerife, però cal recordar que dissabte es complia allò de «...si la Candelera riu, el fred és viu», i mentre no ens enfrontem a les estructures socio-polítiques esbiaixades de la Federació Espanyola de Futbol cap a l'enaltiment de l'espanyolisme més ranci, encara hem de passar molts dies d'hivern dur i fred. L'ofensiva fatxenda de l'espanyolisme està en els fastos matussers i horteres del Centenari del Madrid i en el rebuig que les Seleccions puguin jugar els partits «amistosos» que lliurement creguin. Cal dir, però, que sembla estrany que hi hagi gent nostra que tot el dia està envoltada d'aquesta persona i no vegin com són. Gens partidaris dels drets igualitaris dels pobles i les cultures. O són ingenus o bé no serveixen per a representar-nos. On eren Jaume Roura, Joan Gaspert o Sánchez Llibre el dia que es va aprovar que de partits de seleccions autonòmiques un cop l'any i prou? M'agradaria recordar-los que les persones que han passat a la història de Catalunya han estat per defensar-la, enfrontant-se al que calgués pels seus, i no s'estudia a la història els noms de gent poruga, temorencia i acomodaticia.

Josep M. Solé i Sabaté
és historiador i director de «Postres de música» a Catalunya Ràdio



Gasolina Gratis en contractar l'assegurança del teu cotxe*

* Promoció vàlida per a pòlisses a tot risc o a tot risc amb franquícia de nova contractació emeses entre l'1 i el 28 de febrer de 2002. Vals de gasolina de 40 euros (6.655 pts.) bescanviabls a les gasolineres de Repsol, Campsa i Petronor. No acumulable a altres ofertes.

Demana pressupost sense compromís

902 30 30 30 • www.regal.es



Regal Insurance Club
El Club dels Bons Conductors®